

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 80 ■ ФЕБРУР 2022. ГОДИНЕ ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

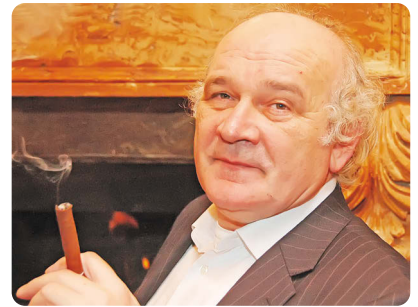
ПОЉОПРИВРЕДНИЦИ ЈУЖНОГ БАНАТА У ПОСЕТИ ЧАЈЕТИНИ

Од Златибораца се штошта може научити

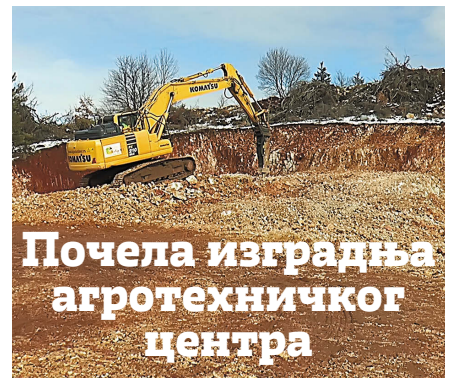

ВЕЛИКИ ЉУДИ МАЛЕ СРБИЈЕ

ПЕТАР ПАВЛОВИЋ

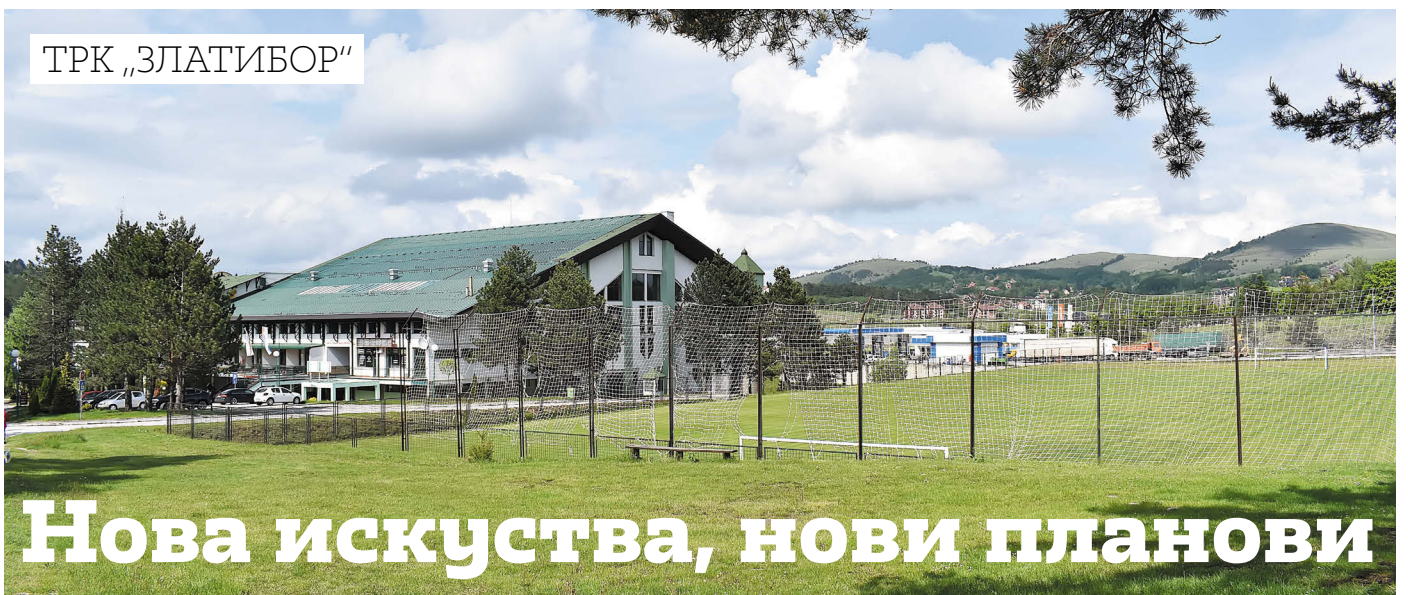

Хотелијер
с душом кафеџије

Почела изградња
агротехничког
центра

ТРК „ЗЛАТИБОР“

Нова искуства, нови планови

ПОЉОПРИВРЕДНИЦИ ЈУЖНОГ БАНАТА У ПОСЕТИ ЧАЈЕТИНИ

Од Златибораца се штошта може научити

У име Ера, Лале је први дочекао и срдечно поздравио председник општине Милан Стаматовић

Чајетину је уочи закључења овог броја посетила група најугледнијих пољопривредних произвођача из Јужног Баната, а дочекао их је председник Општине Милан Стаматовић и упознао са конкретним примерима добре праксе које спроводи локална самоуправа скупа с Привредним друштвом

– Наш императив није зарада и профит, већ да помогнемо село и пољопривреду, како практично, тако и едукативно – рекао је Стаматовић. – Чајетина је прва општина у Републици Србији с оваквим моделом подршке развоју пољопривреде, што значи да нисмо у прилици да се ослањамо на туђа ис-

куства па нам је због тога теже, јер имамо и већу одговорност, како бисмо што боље поставили принципе функционисања.

„Златиборски еко аграр“ је у претходном периоду усвојио Програм одрживог развоја села на територији општине Чајетина. Реч је о Програму који би требало да траје до 2027.

године, а он је база за Стратегију руралног развоја чија се израда ускоро очекује. Програмом је предвиђена сарадња са еминентним установама и стручњацима, али подразумева и рад на терену, извођење огледа, као и побољшање нивоа рада производње свих сетвених биљних култура код нас.

за развој пољопривреде „Златиборски еко аграр“. Стаматовић је говорио и о „Агробизнис центру“ који ће ускоро заживети у пуном капацитету, али је посебно истакао оно што већ функционише, а реч је о машинском прстену за који је Општина Чајетина у протеклој години издвојила 400 милиона динара. Захваљујући том програму набављена је комплетна механизација за обраду пољопривредног земљишта која ће бити на располагању земљорадницима на територији општине, а све под приступачним условима.

” Поред осталог, Стаматовић је говорио и о „Агробизнис центру“ који ће ускоро заживети у пуном капацитету, али је посебно истакао оно што већ функционише, а реч је о машинском прстену за који је Општина Чајетина у протеклој години издвојила 400 милиона динара ”

Конципиран је тако да почне локално, а има све предиспозиције да профункционише регионално, можда и на државном нивоу. Све ово ствара прилике за заједничку сарадњу пољопривредника са територије општине Чајетина са колегама из осталих делова Србије.

Након састанка с председником Општине гости су обишли Криву Реку, тамошњу млекарну „Наша Златка“, машински прстен у оквиру „Агробизнис центра“ и локалног пољопривредног произвођача Радована Стојановића.

ПОЧЕЛИ РАДОВИ НА ИЗГРАДЊИ АГРОТЕХНИЧКОГ ЦЕНТРА

Увек за корак испред

Нови огранак ПД Златиборског Еко аграра биће део будућег Агробизнис центра.
– Поред запослених, у будућем објекату ће бити смештена и механизација

Прошла година у пословању ПД „Златиборски Еко аграр“ је била веома успешна на свим пољима. Сви планови везани за буџет су реализовани, а започет је низ нових пројеката међу којима је и жиг квалитета на чему ће се интензивно радити и даље, а кад је реч о пољопривреди општине Чајетина, акценат ће бити на изградњи Агробизнис центра у Кривој Реци.

Нови огранак ПД Златиборског Еко аграра је „Агротехнички центар“, који ће бити део будућег Агробизнис центра. С радовима у Кривој Реци већ се кренуло и тренутно се, уз помоћ механизације ЈКП „Водовод Златибор“ и КЈП „Златибор“ ради ископ за будући објект у којем ће, уз запослене, бити смештена и механизација за обраду земљишта, која ће бити на располагању свим пољопривредницима по приступачним условима.

Нови вид задругарства

– Пре свега, важно је поменути да имамо здраву атмосферу на нивоу локалне самоуправе и добру вољу већа и скупштине који стоје иза свих тих пројекта, јер цела прича је за опште добро на локалном нивоу – изјавио је Марко Марић, директор ПД „Златиборски еко аграр“. – Концепт је такав да, кад заживи на

Марко Марић, директор ПД „Златиборски еко аграр“

нашем локалу, може бити и регионалног типа, а касније и на државном нивоу. Агротехнички центар са механизацијом је део тог широког контекста: проширење мале млекаре и најављене изградња велике млекаре а потом сушаре за лековито биље, воће и поврће и низ других објекта

ката чиниће Агро бизнис центар, који ће бити нови вид задругарства – много модернијег задругарства с већом одговорношћу а сутра и са користима за оне који буду пристали да учествују у свему томе.

Са програмом мера подршке у пољопривреди наставиће се ис-

Део механизације за обраду земљишта

тим еланом, с тим што је буџет у овој години знатно увећан. Ту је и органска производња која је у претходном периоду начинила прве кораке. А, и иначе, у фокусу су произвођачи меса и млека. Овогодишњи циљ је и да се дневни капацитет млекаре „Наша златка“ повећа на 2.000 литара.

Наша Пршутјада

– Ми смо и у тој млекури почели с радовима који би требало да буду завршени ове године, да коначно проради с реалним капацитетом од 2.000 литара. Намера нам је да ту млекуру специфичног типа преведемо и режим производње органског млека, с чиме смо почели прошле године. Мислим да је врло битно то што смо у претходној години десетак наших произвођача укључили у процес конверзије на производњу органског млека, па је у складу с тим 120 хектара земљишта ушло у конверзију, у органску производњу, што је за сада заиста скромна бројка, али је важно да смо од нечега почели.

Због проблема са пандемијом короне произвођачи Удружења одлучили су да традиционалну Пршутјаду, која се годинама одржавала уочи Сретења, одложе за неки наредни термин, кад допусте услови, па одлуче произвођачи.

Предузеће располаже са довољно механизације и опреме неопходне за рад

ПЛАНОВИ И ИНВЕСТИЦИЈЕ КОМУНАЛАЦА У 2022. ГОДИНИ

Брига за садашњост, улагање у будућност

Из разговора са Срђаном Пантовићем, директором КЈП „Златибор“ сазнаје се да је успешно завршена пословна 2021. година са више остварених пројеката, уз велики труд и посвећеност запослених. Планови предузећа за ову годину веома су амбициозни, као и инвестиције на којима ће се радити

КЈП „Златибор“ и зимска служба дали су прошле године све од себе како би се обезбедила проходност путева на свим правцима у надлежности предузећа, као и редовно прикупљање и одношење отпада на територији општине Чајетина. Из године у годину обим посла на одржавању локалне путне мреже је све већи, како у зимском периоду, тако и лети, а тренутно је око 300 километара путева и улица које редовно одржавају.

– Комунално јавно предузеће у овом периоду највећи акценат ставља на чишћење путева и улица – поверио је директор КЈП „Златибор“ Срђан Пантовић. – Ми располажемо довољним бројем машина и механизације, а у предузећу за зимско одржавање ангажовано је око 20 камиона и машина, и четрдесетак људи уз чију помоћ успевамо да задовољимо све потребе. Сваке године добијамо у своју надлежност за одржавање нове путне правце, а ове године имамо 50 километара нових путева више у односу на претходну, што је укупно око 300 километара путева које одржавамо. Имамо пуно посла али предузеће је спремно да одговори свим оба-

”
Из године у годину обим посла се повећава, на Златибору се пуно гради, а самим тим повећан је и број туриста и становника, па путеви вапе за новим асфалтом – каже први човек КЈП „Златибор“
”

везама. Једна од ретких локалних самоуправа која је успоставила тај систем сакупљања комуналног отпада на читавој територији је општина Чајетина: отпад прикупљамо редовно из свих месних заједница, што

је основна делатност за коју смо се највише спремали и мислим да одрађујемо свој посао добро.

Планови и инвестиције су велики, а тежи се ка томе да ово буде још једна у низу успешних година са видљивим резултати-

ма. Новитет предузећа јесте делатност на асфалтирању путева за коју се већ чека испорука машина. Акцент ће бити на новим паркинг местима, као и на реализацији примарне селекције отпада.

– Из године у годину обим посла се повећава, на Златибору се пуно гради, а самим тим повећан је и број туриста и становника, па путеви вапе за новим асфалтом – додаје директор КЈП „Златибор“. – Од пролећа планирамо и делатност нискоградње, односно асфалтирање путева и улица, а предузеће је већ расписало и завршило набавку и чека на испоруку машина, тако да је то један од већих нових послова који нас очекује у овој години. Пуно радимо и на повећању броја паркинг места и гараже, и мислим да ће ова година бити кључна. Јер, очекује нас и почетак примарне селекције комуналног отпада, важан посао и за предузеће, и за локалну самоуправу. На крају године ћемо моћи о много чему да разговарамо, најпре о оствареним новим резултатима.

Предузеће располаже са довољно механизације и опреме неопходне за рад – од аутомобила и камиона, до машина за грађевинску службу.

КОНФЕРЕНЦИЈА „НОВЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ У ПРЕЧИШЋАВАЊУ ОТПАДНИХ ВОДА“

Научним доприносом до ефикаснијих постројења

Данас се само поједини градови и локалне самоуправе могу похвалити постројењима за пречишћавање отпадних вода. У Србији их има 45, а међу њима је од прошле године и општина Чајетина

Конференција „Нове технологије у пречишћавању отпадних вода“ у организацији ЈКП „Водовод Златибор“ Чајетина одржана је 17. фебруара у Иновационом бизнис центру. Поред предавања о новим технологијама у пречишћавању отпадних вода и размене искустава између представника градова учесника и домаћина о раду и проблемима с којима се суочавају, гости су обишли постројење на Златибору које је изашло из фазе пробног рада.

Европа је почетком прошлог века почела да размишља о проблему отпадних вода и његовом што безболнијем решавању, а ми смо се томе прикључила тек седамдесетих. Данас се само поједини градови и локалне самоуправе могу похвалити постројењима за пречишћавање отпадних вода. У Србији има 45 градских постројења за пречишћавање комуналних отпадних вода, а међу њима је од прошле године и општина Чајетина.

Упознавање са проблемом

– ЈКП „Водовод Златибор“ организовало је прву Конференцију општина и градова које имају постројења за пречишћавање отпадних вода – рекао је Миломир Туцовић, директор тог комуналног предузећа. – Позвали смо и професора Повреновића као члана Владине комисије за управљање отпадним водама са циљем да размотримо питања и проблеме који муче све нас, јер, као што се зна, ми смо отворили постројење половином прошле године и тек сада се срећемо са првим проблемима. Биће добро да чујемо искуства наших колега који већ више година раде на пре-

Драгоцену размену искустава између представника градова учесника и домаћина

ради отпадних вода, као и одговоре на кључно питање – шта радити са финалним производом, односно са муљем који свата предузећа генеришу, и да то питање почне да се решава на државном нивоу.

Свеукупно, квалитет пречишћених отпадних вода није

Миломир Туцовић

задовољавајући што значи да је потребно мобилисати и мотивисати и друге заинтересоване стране, и искористити искуство и знање оних који већ имају постројења са онима који крећу са њиховом изградњом. У том циљу, једна од тема била је „Нове технологије у пречишћавању отпадних вода“.

– Све биолошке процесе које користимо за пречишћавање отпадних вода ми називамо комерцијалним процесима и то

су већ уходане радње које дају резултат – објашњава професор др Драган Повреновић са Технолошко-металуршког факултета. – Наравно, у сваком технолошком решењу постоји и побољшање одређених процеса, што значи да кроз неки научни допринос можемо да направимо

Драган Повреновић

ефикаснија постројења која ће у неком моменту дати бољи резултат. Међутим, ту увек морамо имати на уму да било које решење које даје повећавање ефикасности, повлачи и повећање цене. Ту зато морамо направити баланс. На данашњем скупу ћемо показати које су то нове могуће технологије које би се могле применити, али без одбацивања старих решења. Ја ћу говорити о томе шта се данас јавља од понуда у новим техно-

логијама да би сви имали праву слику о томе где је наше место, шта можемо и од кога да прихватимо, а шта може да сачека неко друго и боље време.

Рокови које намеће технологија

Пошто све има свој рок трајања, тако и постројења за пречишћавање отпадних вода, а то је између 25 и 30 година. Већина наших постројења већ је зрела за реконструкцију. Олакшавајуће је то што је Влада Републике Србије у прошлој години дала приоритет заштити животне средине кроз пројекат „Чиста Србија“ који се спроводи са кинеским партнерима, а покренут је крајем прошлог лета, напоменуо је професор Повреновић.

Пројекат, чија је вредност око три милијарде евра, реализоваће се у седамдесетак општина у Србији. У оквиру прве фазе биће изграђено 26 постројења за прераду отпадних вода и близу 700 километара потпуно нове канализационе мреже у 14 општина и градова.

На крају конференције, учесници су обишли ново постројење за пречишћавање отпадних вода на Златибору које улази у девети месец рада.

Гондола су људи

Бренд који проноси славу Златибора и целе Србије

И за рекорда у првих годину дана рада, прича о профиту, инвестицијама и броју превезених путника, стоји најважнији ресурс овог великог пројекта – људи, колеге, запослени, од којих сваки у свом делу доприноси синергији која представља један од главних покретача успешног рада наше гондоле.

Темељ квалитетног, несметаног и безбедног рада инсталације је Сектор за техничке послове, вредни и стручни људи који свакодневно брину и о укупном доживљају и задовољству које гондола пружа својим путницима.

Службе техничке подршке, оперативног рада и одржавања су стуб и потпора целој инсталацији. Радници распоређени на овим радним местима имају већину одговоран задатак да сваког дана пре почетка обаве детаљан јутарњи преглед трасе и дају „зелено светло“ да гондола може да крене са радом. Како би провера била детаљна а гондола кренула на време, ове наше колеге први долазе на посао, а у отежаним условима и сат времена раније.

Технички директор Голд гондоле Александар Милосављевић

У зимском периоду неопходно је одмах укључити и механизацију за чишћење снега како би успели да се пробију до станица и радног места. О условима рада на терену сведочи и чињеница да, у зимском периоду једини начин да изађу на крајњу станицу, ону на Торнику, је помоћу

моторних санки и при температурама које иду и до -25 С. Затим следи постављање кабина на трасу, што у просеку траје око 45 минута и исто толико да се поново врате у гараже након завршетка са радом. У прилично суровим условима који зими владају на међустаници, где се

гараже и налазе, ово често зна да буде врло захтеван и тежак посао.

Путници на трону

– Генерално, све активности које обављамо предузимају се у најбољем интересу путника, а ми се трудимо да превентивним

контролама практично анулирамо сваку могућност квара, заустављања инсталације или било које друге нелагодности у којој се наши путници могу наћи – рекао је технички директор Голд гондоле Александар Милосављевић, машински инжењер по струци са дугогодишњим искуством у уживком „Јединству“, човек који од првог дана рада обавља посао технички одговорног радника златиборске гондоле.

Осим овог чисто стручног дела, запослени у техничком сектору су обучени да у случају било каквих ванредних околности правовремено и на одговарајући начин интервенишу. Управо зато, радници техничког сектора су морали проћи читав низ обука како би у потпуности били оспособљени за рад на овако захтевној инсталацији.

Поред основне обуке и полагања стручног испита за извршне раднике на гондоли, на основу чега су стекли сертификат за жичничаре, прошли су и оспособљавање за противпожарну заштиту и рад на висини који је практично њихова свакодневица. Уз то, прошли су и обуку пружања прве помоћи, као и обуку за подршку Горској служби спасавања на земљи, приликом евентуалне потребе за евакуацијом. Један део њих је прошао и додатно оспособљавање за рад са опремом у електроенергетским постројењима. У интеракцији са путницима обављају и послове њиховог усудања у кабине и давања разних врста информација, што значи да је посао запослених у техничком сектору, осим што је одговоран, још и веома комплексан.

Канцеларија на крову

Лепши део овог позива је свакако „канцеларија на крову Златибора“, с најлепшим погледом који по сунчаном дану досеже и до врхова Дурмитора, планина у Босни, па чак и Авале. Ретко који запослени било где би се могао похвалити радним местом са лепшим погледом.

Безбрижно седећи у својим кабинама и уживајући у вођњи и прелепом пејзажу који се пружа наоколо, путници гондоле нису ни свесни читаве чете

људи који представљају невидљиви, али незаобилазни „зупчаник“ без кога ова чаролија не би била могућа.

Директорка ЈП „Голд гондола Златибор“ Бојана Божанић са поносом каже да је овај пројекат који је у потпуности финансирала Општина Чајетина, и пре него што је завршен привукао огромну пажњу јавности:

– Велики изазов током реализације овог пројекта је свакако

био рад на терену, постављање 36 стубова за најдужу гондолу на свету, једним делом на најстрмнијим падинама Торника, изградња станице поред Рибничког језера, али и одабир и обука радника који ће овај пројекат водити. У сарадњи са партнерима из Француске који су припремили план рада, обуке и све што је било потребно да овај пројекат почне са радом, пронашли смо и усполили

најбоље људе, стручне и са искуством. Срећна сам што је на први поглед била видљива жеља да сви буду део овог пројекта, а ту пре свега мислим у техничком сектору. Након првих обука с Французима, заиста су кренули да улазе у срж овог објекта. Велико ми је задовољство што данас, након мало више од годину дана рада, могу да кажем да су заиста савладали све што је било потребно и већ кроз рад стекли нова искуства у послу. Са поносом тврдим да смо постали тим и то ме јако радује, а видим након годину дана велики напредак у сваком погледу. Када погледам иза, пут који смо прешли био је трновит, са много кривина, препрека, стрепњи и неразумевања. Али вера у пројекат гондоле никада се није гасила. Само нас неколико данас има тај осећај. Све је то круна дугог рада и основа за нове успехе. Свакако да оно што смо урадили током годину дана, број људи које смо превезли, обавезује нас да радимо још боље и квалитетније. Нови пројекти су пред нама, имамо веће, захтевније циљеве, пратимо трендове савременог туристе и кретања у свету туризма.

Остварена визија

Голд гондола је заслужно на првом месту међу атракцијама Златибора, али и читавог региона. Визија тадашњег (и данашњег) руководства општине Чајетина је остварена.

– Све смо подредили госту, путнику, нашем кориснику и нови садржаји које планирамо иду у правцу развијања додатних интересантних активности које ће враћати туристе на гондолу изнова и желимо да им пружимо пуну пажњу и потрудимо се да уживају и доживе Златибор на другачији начин, разгледајући га из ваздуха – закључила је директорка. – Задовољство ми је да кажем да у томе учествују све колеге и заиста ми је драго када видим да сви имају неке идеје и предлоге како бисмо и на који начин могли да унапредимо рад, свако у свом домену. Гондола је бренд који проноси славу Златибора и целе Србије, али гондола су, пре свега, људи, тим са којим радим.

”

О условима рада на терену сведочи и чињеница да, у зимском периоду једини начин да изађу на крајњу станицу, ону на Торнику, је помоћу моторних санки и при темперетурима које иду и до -25 С

”

Златибор на Сретење био препун гостију

На Златној планини током неколико празничних дана боравило је више од 35.000 посетилаца – изјавио је Владимир Живановић, директор Туристичке организације Златибор

У складу с циљем да Златибор приближи туристима на прави начин, оправда њихово поверење и стално унапређује туристичке производе, Туристичка организација Златибор посвећена је настојањима да ово планинско место задржи лидерску позицију и представи се тржишту као јединствено одређиште. О томе сведоче и нови рекорди у посећености и успешности туристичке привреде Златибора које је донела зимска сезона, како у јануару, тако и током фебруара.

Празнична еуфорија

Сретењски празник, падине под снегом и осунчана планина привукли су на Златибор велики број гостију који су уживали у зимским чаролијама и спортовима на снегу. Управо то је обележило фебруар на најпосећенијој планини Србије где су направљене и у јавности објављене фотографије препуних шеталишта око златиборског језера и Краљевог трга, дугих редова за вожњу

Владимир Живановић

атрактивном „Голд гондолом“ и мноштва младих на скијалиштима, у забавним парковима....

– На Златибору је током неколико празничних дана боравило више од 35.000 посетилаца – изјавио је Владимир Живановић, директор Туристичке организације Златибор. – Нама су традиционално половином фебруара готово сви смештајни капацитети попуњени, али овог пута интересовање је превазишло очекивања, тражи се слободан смештај. Тако

је још једном потврђено да је ова планина број један када је реч о породичном одмору, као и сјајно место за младе који воле скијање и снежне авантуре. Незаобилазне атракције које је посетило највише туриста биле су „Голд гондола“ и Стопића пећина

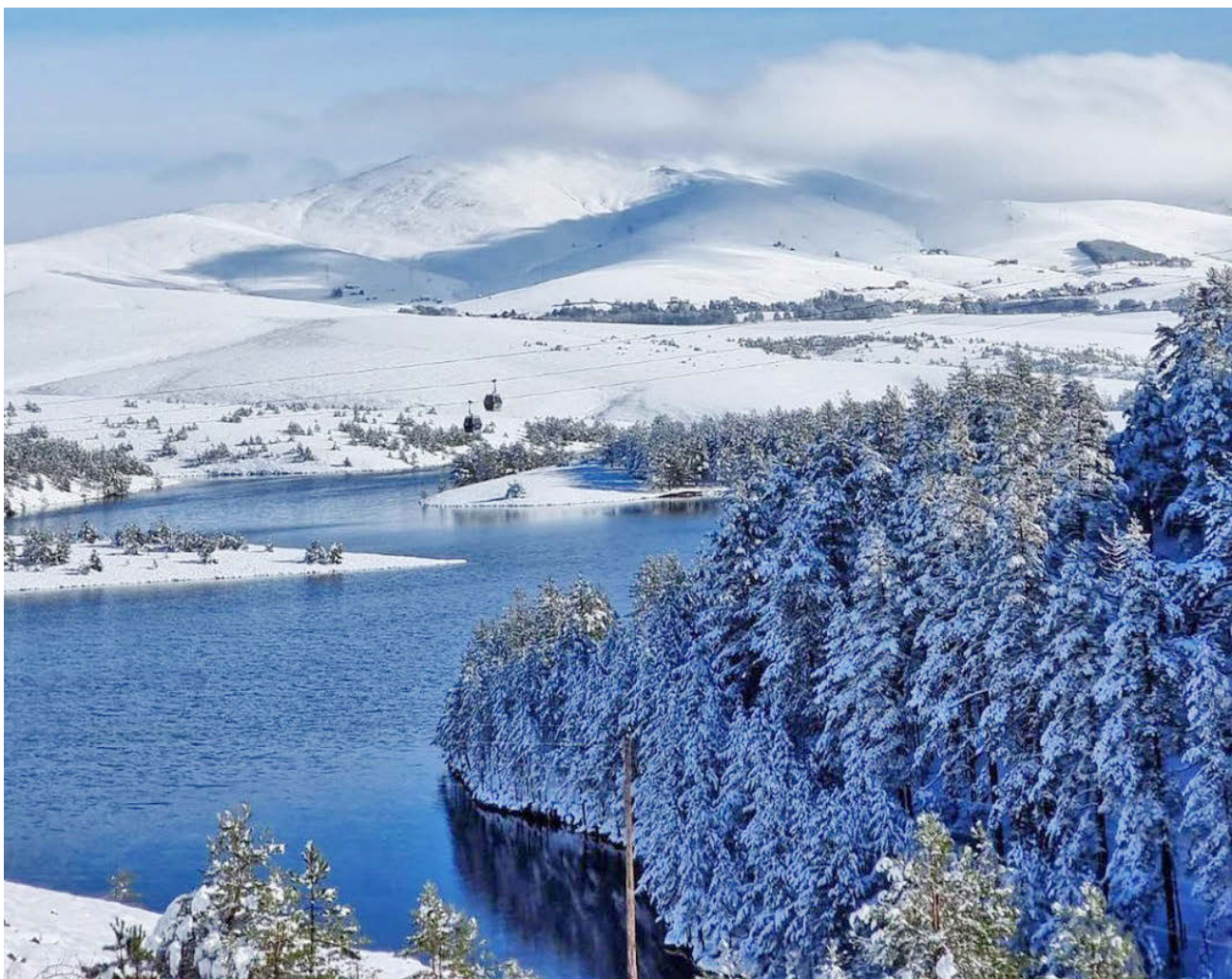
Најдужа панорамска жичара даје посебну вредност овогодишњој зимској понуди Златне планине. Њене вожње омогућавају скијашима и бордерима да из центра лакше стигну на стазе

Торника, као и да уживају у панорамској вожњи с незаборавним погледом из ваздуха. „Голд гондола“ и даље обара рекорде: само у јануару ове године превезено је 38 000 путника, највише у једном месецу до сада. Своју понуду зимским активностима прилагодили су и други локалитети, на услузи су туристима који током боравка на Златибору имају прегршт садржаја на располагању.

Заслуга добрих припрема

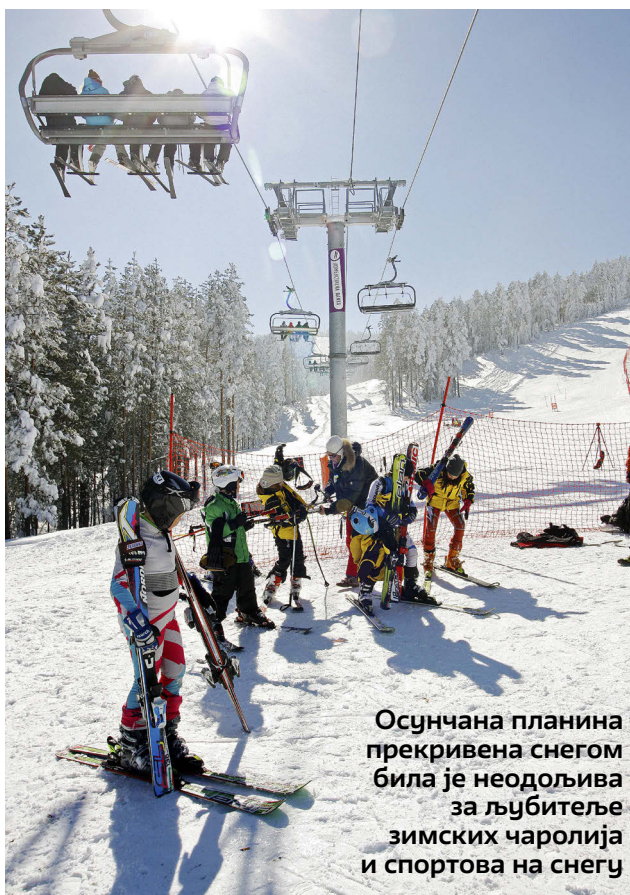
Ове зиме су оптимални услови за скијање у самом туристичком центру Златибора, на Обудовици и ски-стазама Авантура парка, као и ски-центру под највишим златиборским врхом. Ски-центар „Торник“ без престанка ради од 24. децембра када је почела сезона, а временски услови уз довољно снега погодовали су за зимске спортове. Посетиоци овог скијалишта су више него задовољни условима за скијање и добро припремљеним стазама. Кажу да су стазе добре, да жичара ради коректно и да је уживање зимске

дане проводити у овом ски-центру. Рекордна посета, а у неповољно доба пандемије, доказује да је боравак на Златној планини посебан доживљај за велики број туриста. Разноврсни садржаји за боравак посетилаца свих узраста током сва четири годишња доба допринели су да Златибор постане омиљена туристичка дестинација не само домаћих, већ и гостију из региона. Овде се стално осмишљава и нуди нешто ново, као што је новостворени Панорамски точак постављен крај улаза у туристички центар Златибора. Висок 35 метара, са 24 отворене кабине, омогућава изузетан панорамски поглед на лепоте најпосећеније планине.

Туризму доприноси и наша све развијенија култура, а током фебруара настављен је активан и динамичан рад галерије Културног центра Златибор која је постала дом врхунских уметника. Почетком месеца посетиоци су били у прилици да посете изложбу академског сликара Душана Старчевића, који је на својим де-

Осунчана планина прекривена снегом била је недољива за љубитеље зимских чаролија и спортова на снегу

лима осликао пределе Златибора, давнашње брвнаре, пропланке с четинарима и друге мотиве из овог дела Србије. Потом су сви љубитељи уметности имали ретку прилику да присуствују отварању изложбе графика уметника и ликовног педагога Драгољуба Каплановића Каплана, уз диван и упечатљив музички програм и изузетну посећеност која оставља снажан утисак о потреби оваквих дешавања на Златибору, којих у последње време не мањка.

Туристичка организација Златибор је и у овом периоду посвећено радила на промотивно-маркетиншким активностима. У медијској делатности, уз изјаве за јавност и саопштења редовно достављана медијима, настављено је издавање радо читаних електронских новина Туристичке организације Златибор (постављене су на сајту ТОЗ). О туризму, актуелностима, понуди, пројектима писао је нови број е-новина објављен 18. фебруара који је донео прегршт занимљивих и актуелних прича.

Т. О. З.

РОНИОЦИ ИСТРАЖИВАЛИ БИГРЕНЕ КАДЕ СТОПИЋА ПЕЋИНЕ

Мистичне дубине Златибора

У једном од углова речене каде, примећен је отвор,
канал који је водио некуда даље у дубину пећине

Чланови ронилачког клуба СДТ „Свет Рођења“ наставили су са истраживачким активностима на Златибору. Овога пута је на ред дошла једна од највећих атракција читаве регије – Стопића пећина. Акција је са успехом реализована у сарадњи са Општином Чајетина и њеним службама, као и са Туристичком организацијом Златибор, Туристичким удружењем Гостиње, вредном екипом Стопића пећине и Домаћинством Филиповић, где је поново била смештена ронилачка база.

На путу од Златибора према Сирогојну, у селу Рожанство, у утроби Златибора налази се једна од најатрактивнијих пећина у овом региону. Сам улаз у пећину, до којег се стиже стазом од

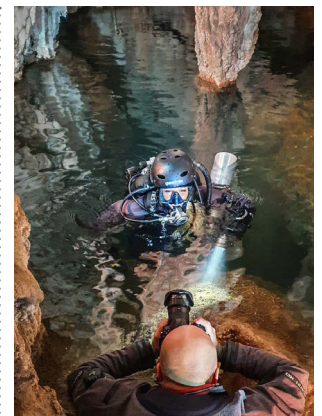

200 степеника, одузима дах и изазива дивљење. Улаз је на 711 метара надморске висине, а улазни отвор је импресивних 35 метара широк и 18 метара висок. Пећина задира и до 1.691,5 метара у планину и њом протиче Трнавски поток, што је чини „речном пећином“, а сачињавају је пет пећинских целина: Светла

и Тамна дворана, Велика сала са кадама, Канал са кадама и Речни канал.

Стопића пећина је богата пећинским накитом пре свега сталактитима и саливима, али оно по чему је надалеко чувена су бигрене, или пећинске каде. То је био и главни разлог доласка ронилаца. Наиме, на самом врху Велике сале са кадама налази се најдубља и најдужа када ициг система. Дужине је око 15 метара, а највећа дубина износи 7.2 метра. У њено средиште улази сталактит директно са таванице и задира 40 центиметара испод површине воде, што заједно представља јединствену целину, али и сјајну фотографску сценографију – како на површини, тако испод ње.

Ивана Орловић Крањц и Јанез Крањц, ронилачко-сниматељски тандем и део тима који је познат

широм светских меридијана, последњих месеци је интензивно ронио у водама Златибора.

– Кад смо заронили до дна последње, опазили смо да је прекривено великом количином кованица. То нас је подсетило на један велики „бунар жеља“, али смо ипак били збуњени што људи на такав начин нарушавају склад овог јединственог природног феномена. У једном од углова речене каде, приметили смо отвор, канал који је водио некуда даље у дубину пећине. Међутим, пошто такво истраживање није било у плану током овог зарона, а и видљивост се драстично смањила, оставили смо испитивање тог дела за неку другу прилику. По завршетку оваквих акција остају фотографије које ће нас у годинама које долазе подсећати на незаборавне авантуре, које не би биле могуће без тимског рада и ентузијазма чланова нашег клуба – причају Ивана и Јанез, који су међу првим рониоцима који су завили испод површине бигрена Стопића пећине.

Златибор је планина богата водама, па се даља рођења у овом крају Србије очекују и убудуће.

Фотографије: Бранка Пишчевић,
Јанез Крањц, Саша Очовеји,
Драгомир Стопић

ЧАЈЕТИНСКА КОМУНАЛНА МИЛИЦИЈА НА УСЛУЗИ ГРАЂАНИМА

Чувари тишине, ширине и мира у кући

Након девет месеци рада грађани су се навикли на њихово присуство и дознали у којим ситуацијама могу од њих да потраже помоћ

Први комунални милиционари појавили су се на улицама чајетинске општине у јуну 2021. године. Након девет месеци рада грађани су се навикли на њихово присуство и дознали у којим ситуацијама могу од њих да потраже помоћ. Што се тиче туриста, углавном су то људи из већих градова у којима већ годинама улицама патролирају и комунални милиционари и навикли су на њих.

Због прилива великог броја туриста током новогодишњих и јануарских празника дошло је и до повећаног обима посла и Комуналних милиционара на Златибору. Посао је био организован непрекидним присуством пешачких патрола на Краљевом тргу у зони шеталишта.

Највише пријава било је око Нове године, а махом због непрописног паркирања

Душко Станић, руководилац Комуналне милиције

у зони шеталишта, за шта је написано више од 150 казни, док су се туристи највише жалили на буку из локала. Радим је и даље усмерен на испомаћ јавним службама у рашчишћавању улица и прилаза

од непрописно паркираних возила.

Грађани пријаве могу поднети лично комуналној милицији, писаним путем или позивом централе на број 062/8861294. У складу са за-

конским овлашћењима патрола која излази по пријави биће послата у најкраћем року, а у зависности да ли је прекршила правно или физичко лице казне се крећу у распону од 20.000-150.000 динара.

АКЦИЈА ДОБРОВОЉНОГ ДАВАЊА КРВИ У СПЕЦИЈАЛНОЈ БОЛНИЦИ „ЧИГОТА“

Апел хуманости

Удружење „Леука“ спровело је акцију добровољног давања крви, као и упис у регистар давалаца тромбоцита и матичних ћелија у Специјалној болници „Чигота“. Ово је друга акција, а прва у овој години обављена у сарадњи са овим Удружењем и Одељењем за трансфузију из Ужица

Усреду, 9. фебруара, у просторијама Специјалне болнице „Чигота“, удружење „Леука“ за помоћ оболелима од акутних леукемија спровело је акције добровољног давања крви и уписа у регистар давалаца тромбоцита и матичних ћелија. Такве акције су организоване на Златибору, у сарадњи с реченим Удружењем, Специјалном болницом, Црвеном крстом Чајетине и Одељењем за трансфузију Опште болнице Ужице.

– „Леука“ се на различите начине бави помагањем пацијентима оболелима од леукемије, али преваходни вид помоћи је проналажење добровољних давалаца тромбоцита за оболеле од те опаке болести – рекла је Јасмина Костић, руководилац у ужичком округу тог Удружења. – Још једна акција коју смо покренули и коју радимо континуирано јесте проналажење добровољних давалаца матичних ћелија. Наша база матичних ћелија имала је седам-осам хиљада могућих донора кад смо се ми прикључили, а сада имамо око 10 хиљада. Уз помоћ проје-

Јасмина Костић

ката Фондације „Дивац“ доби-ли смо средства да овакве акције спроведемо у шест градова у Србији; што смо и завршили у прошлој години и, ево, ове године настављамо. Имали смо у

Ужицу успешну акцију крајем децембра, а онда смо решили да је направимо и на Златибору.

Потребе за тромбоцитима су све веће а пронаћи одговарајућег даваоца веома је тешко. Када је

реч о матичним ћелијама ситуација је алармантнија, с обзиром да у Регистру имамо само 10 хиљада донора. А имајући у виду број становника у Србији као и број оболелих, у Регистру недостаје још 90 хиљада давалаца, кажу у Удружењу „Леука“.

– Ова акција давања крви је прва у овој години – рекла је др Марија Перишић Божић, начелница службе за трансфузију крви Опште болнице Ужице. – Крајем децембра, у сарадњи са Удружењем „Леука“, имали смо заједничку акцију у Ужицу на којој је први пут поменуто доносирање матичних ћелија у Златиборском округу. Ситуација с корона вирусом знатно ремети и наш рад и уопште промоцију, односно Пружање информација становништву о значају постојања Регистра давалаца матичних ћелија. Иначе, даваоци могу бити све здраве особе старости између 18 и 50 година које немају хроничне болести. Кад дођу у нашу службу или кад се организују акције давања крви, могу се такође интересовати за остављање узорка за матичне ћелије. За то је потребно попунити кратак упитник, након чега се изврши провера података. У нашој служби тренутно су резерве на задовољавајућем нивоу, али имали смо једну кризу прошле недеље са 0 позитивном крви. Полако излазимо из ње, али је неопходно да стално попуњавамо резерве.

Почетком фебруара у Служби за трансфузију Опште болнице Ужице забележен је дефицит крвне групе 0 позитивне и А негативне, а како не би били у ситуацији да залихе падну испод минимума и оздрављење болесних буде отежано, сви суграђани који су у могућности требало би да се одазову акцијама давања крви које се организују на територији Златиборског округа.

”

Потребе за тромбоцитима су све веће а пронаћи одговарајућег даваоца веома је тешко, кажу у Удружењу „Леука“

”

Провера здравственог стања пре давања крви

Др Милена Станић

Прва у низу акција добровољног давања крви одржана је у просторијама Удружења пензионера у Чајетини. Такве акције организују се четири пута годишње, што је по речима надлежних из Трансфузиолошке службе ОБ Ужице сасвим довољно да се обезбеде довољне количине резерви.

Акције добровољног давања крви које се у Чајетини организују на свака три месеца бележе велики одзив, а број добровољних давалаца креће се између 50 и 80, што је задовољавајућа бројка. Последњих месеци ниво залиха крви био је мањи од оптималне али се путем радија и телевизије апелује на добровољне даваоце који се директно јављају у Трансфузиолошку службу Ужице.

– Тренутно су боље залихе крви него што је то било у претходном месецу због тога што вирус короне постепено слаби али и даље нам недостају одређене крвне групе и то углавном негативне – рекла је др Милена Станић. – Позивам све људе добре воље који су у могућности да дају крв, без обзира на крвну групу јер је потражња за крвљу је ових дана велика с обзиром да је у болници хоспитализовано доста онколошких и хемато-

лошких пацијената, а с њима и ортопедских због зимских услова на путевима и повреда на леду.

Даваоци крви у последње две године углавном су људи средње доби јер се због пандемије Ковид-19 нису организовале школске акције које привлаче младе. Иначе, за добровољне даваоце предвиђене су и неке олакшице.

– Давалац сам крви још од средње школе, а жеља ми је да овим путем помогнем сваком, па и незнанцима, јер мислим да то људима много значи – рекао је Бошко Спасенић из Чајетине.

– Нисам знао за ту бенефицију, али као добровољном даваоцу приликом операције мајке и порођаја моје супруге сва потребна крв је била обезбеђена и нисам морао о

томе да размишљам, – Први пут сам дао крв још 1984. године у војсци и од тада сам редован давалац – исприо се поносно Срећко Драговић из Доброселице.

Из Службе за трансфузију кажу да је крв стално потребна пацијентима и истичу да би сваки давалац који је здрав и жели да помогне на овакав начин требало да се одазове акцијама и на тај начин допринесе стабилности крвних залиха, а посредно здрављу и животима пацијената.

У ПРОСТОРИЈАМА УДРУЖЕЊА
ПЕНЗИОНЕРА У ЧАЈЕТИНИ ОДРЖАНА
АКЦИЈА ДОБРОВОЉНОГ ДАВАЊА КРВИ

Племенитост
на делу

Срећко Драговић из Доброселице

Бошко Спасенић из Чајетине

Много је лакше него пре тридесет година, присећа се Милован

Добре рецепте не треба мењати, вели Миладин

МАЧКАТ, ПРЕСТОНИЦИ СРПСКЕ ПРШУТЕ

Од ливаде до витрине

Само породица Филиповић месечно произведе 300 килограма сувомеснатих производа. – Много нам значи подршка општине Чајетина од које смо добили 50 одсто субвенције од уложених средстава, хвале се домаћини

Док у селу Злакуса царује грнчарија а у селима око Тополе домаћа вина, златиборски Мачкат се већ годинама уназад сматра престоницом српске пршуте. Чувајућу традицију, велики број мештана се определио за прераду меса, па тако одавде у свет одлазе најквалитетнија свињска и говеђа пршута, али и сланина и кобасице. Оно што доприноси њиховој посебности јесте спој медитеранске и континенталне климе, као и специфична ружа ветрова.

Породица Филиповић деценијама живи само од пољопривреде и доказ су да ко може и жели да ради, успех му је неминован.

– Код нас се традиција сушења пршуте преноси кроз генерације, са колена на колена, то је прво што се научи у нашем домаћинству – рекао је за РИНУ Миладин. – Оно што је најважније је да се наложе букова дрва, а сам процес траје 20 дана, што је време које се мора испратити „у минут“. Ту се ништа не мења, прате се стари рецепти. Једино што смо променили били су објекти, које смо обновили захваљујући субвенцијама општине Чајетина.

Фотографије РИНА

Сада је много лакше него пре двадесет-тридесет година како се радило, општина је дала субвенције, сви смо укључени у процес производње и то нам много значи, вели, седамдесетогодишњи Милован.

Успех ове сложне породице са Златибора, кажу, лежи у заједништву, у томе што сви функционишу као један, јер само тако плодови рада могу бити видљиви. Не изостаје ни интересовање најмлађих, па деветогодишњи Милан већ има своје послове у домаћинству.

– Имам обавезе око сушаре и штале, помажем свима у кући јер

ово је породичан посао и свако од нас има свој део – прича дечак. – Није ми тешко, живим на селу и подразумева се да имам посла. Све постижем, одличан сам ђак, али већ знам све да радим што ми пуно значи јер ми је, када порастем, суђено да наставим породичну традицију.

Око 300 килограма говеђе и свињске пршуте, сланине, стеље и разних врста кобасица месечно се произведе у домаћинству Филиповића, а ту су и неизоставни сир, кајмак и паприка у павлаци, а за њихов укус и квалитет је задужена Крста.

– Преради се око 90 литара мле-

ка дневно и произведе око пет литара кајмака и исто толико сира – вели Крста. – Немамо проблем са пласманом јер смо га осигурали квалитетом. По струци сам медицинска сестра, али желела сам да научим да производим сир и кајмак, па пронашла девојку из краја која је заиста велемајстор умећа производње белог мрса и од ње доста научила. Ја сам пример да никада није касно да се определиш и радиш оно што волиш, а да се од младих заиста може много тога научити.

Гастрономски специјалитети златиборског краја итекако су учинили Мачкат препознатљивим на туристичкој мапи Србије. Заслужне су управо породице попут Филиповића које српске домаћине представљају у најбољем, најлепшем светлу, онаквима какви заиста и јесу – вредни и гостопримљиви.

Највише купаца сувомеснатих производа буде током лета, када је сезона одмора. Тада странци који обилазе Златибор не заобилазе Мачкат и радо са ових простора понесу неки сувенир, а обавезно чувену говеђе или свињску пршуту.

За квалитет сира, кајмака, паприке у павлаци..., задужена је Крста

Деветогодишњи Милан већ има своје послове у домаћинству

САБОР ЛОВАЦА СРБИЈЕ НА ЗЛАТИБОРУ

Дружење, надметање – и гулаш

Хајка на вука одржана је у недељу, 20. фебруара, а збор учесника био је на стрелишту Зова, испред ловачког дома

Традиционални Сабор ловаца Србије је одржан 19. и 20. фебруара 2022. године. Било је то јубиларно, четрдесето окупљање ловаца на Златибору, са око триста учесника који су се окупили на важној ловачкој манифестацији. Многи од њих су стални гости златиборског сабора, али је било и оних који су му први пут присуствовали.

Током првог дана сабора организована су такмичења у дисциплинама гађања покретне мете вука, непокретне мете срндаћа, глиених голубова и непокретне кружне мете на 200 и 300 метара. У такмичарском делу програма на стрелишту у Зови постигнути су следећи резултати: прво место у гађању мете вука освојио је Зоран Маринковић из Гротске, у гађању непокретне мете срндаћа Саша Раковић из Ариља, глинене голубове најбоље је гађао Дарко Ђорђевић из Осипаонице, а у ловачком вишебоју победом се овенчао наш Александар Чумић

из Чајетине. Прво место у пуцању у кружну мету на 200 метара освојио је Петар Новаковић из Ужица, а на 300 метара најбољи је био Радомир Живановић.

Хајка на вука одржана је у недељу, 20. фебруара, а збор учес-

ника био је на стрелишту Зова, испред ловачког дома. Наравно, неизоставни су били и ловачки специјалитети, попут гулаша за који сваки ловац има своју тајну припреме.

Још од 1982. године удружење

ловаца из Чајетине организује Сабор ловаца Србије. Манифестација је изузетно посећена од наших, и љубитеља лова из Немачке, Словеније, Аустрије, Македоније, Бугарске и Републике Српске.

Хотел „Радмиловац“

Прича вели да су неки мештани из Винче, обичан свет, богобојажљиви људи земљорадници ненавикнути на луксуз и сјај, свратили ономад у хотел „Радмиловац“ на по једну с ногу, па кад су ушли, погледали околу и учили где су забасали, изули обућу и оставили је пред вратима. Да не каљају. Газда хотела их примети и приђе да захвали на том домаћинском гесту, али и да их замоли да се, ипак, обују: јер, објаснио им је све пазећи да их не увреди, боље је и мало блага, него толико мириса устајалих тежачких чарапа.

– Прича је тачна – потврдио је Петар Павловић, власник „Радмиловац“ и заклето поштовалац најкусније примењене уметности. – Никада, ни пре, нити после тога нисам био толико почаствован нечијим изразима поштовања за све што сам овде урадио.

Седели смо и пребирали по успоменама генерације која је упамтила другу половину прошлог столећа. Нас двојица исписника и колега... мада са супротних страна шанка. Тако се препознала Петрова лака иронија лишена злобе. И мудрост, свако!

У достојанственом полумраку који су разбијали дискретни пламичци свећа и њихов одсјај на „Златном беочугу“, са три „Београдска победника“ и неколико икона окованих сребром новинарска бележница је неупотребљива, па је ова репортажа углавном написана по варљивом сећању, а разговор је прекидали једино ненаметљиви келнер који се старао да нам чаше и тањира ни на трен не зврје празни.

Неухрањени угоститељ

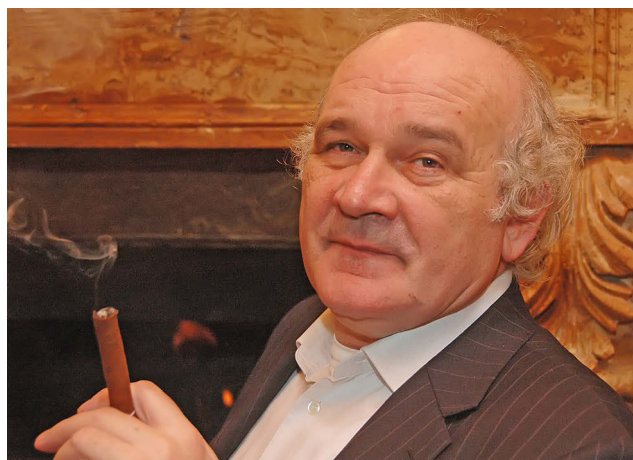
Знали смо се још из ресторана „Стадион“ у Хумској, оног што је испод трибина Стадиона ЈНА окупљао београдску елиту током седамдесетих и тада промовисао све звезде југословенске естраде, али шта је било пре, између и после тога, нисам имао појма.

– Не бих о себи, ако не мора...

– Мора. А и ваља се.

– Добро, онда – узвратио је тобоже

ВЕЛИКАНИ НАШЕГ КРАЈА: ПЕТАР ПАВЛОВИЋ

Хотелијер с душом кафеџије

скрушено, па наставио. – Рођен сам као кафеџија. Заправо, рођен сам као осмо дете мојих родитеља. Збли се то у селу Равни, на Златибору, фебруара 1953. Гале је био разочаран оним што се догађало у Европи 1968. јер је закључио да су студентски немири усмерили свет ка десници, па ме је зато, уместо на високе науке, дао у кафеџије убеђен да ће ме то избавити од политике. Али, било је ту и традиције: моја прабаба Сава била је куварница на двору књаза Милоша, па зато. Завршио сам најбољу угоститељску школу у Југ Богдановој, затим и вишу, али за разлику од мојих колега, занат сам од првог разреда пекао у врхунској академији у рангу оне у Лозани! Јер, већ после шест месеци сам постао део послуге Скупштине града, а ко је све тамо гостовао у време градоначелниковања Бранка Пешића,

зна се. Пре него што сам се први пут запослио, а било је то у „Стадиону“, имао сам двестотинак служења високих узвиња. Та кафана је била место окупљања људи из генералштаба, заправо из управе „Партизана“, а крај њих и њихових гостију из политике, спорта, привреде... Многе од њих сам познавао одраније као чланове Брозове свите. А, са таквим искуством, већ као момчић био сам претплаћен на озбиљне „тезге“...

Одатле је прешао у ресторан Дома ЈНА, тада најугледније свратиште у Београду у које се није могло без одела, кравате, пропуснице или позивнице.

– Био сам најмлађи шеф сале у историји тог свратишта. А, био сам и најмлађи међу четрдесетак чланова послуге. Дневно је туда пролазило и по две-три хиљаде гостију, а свима је било потребно обезбедити најви-

ши ниво услуге. Чини ми се да је то била моја најдоминантнија улога у угоститељству. Шта да кажем: радило се тако и толико да су ми, када сам кретао у војску, у картон уписали да сам – неухрањен! Не, нисам уживао никакве привилегије због рада у Дому армије. Па, био сам на караули...

После војске, ресторан на петом спрату „Београђанке“ који је тада био најексклузивније место у граду. А после тога?

– Када сам преузео локал „Пионир“, прекрстио сам га у „Еуридику“ и успоставио нов принцип комуникације с гостима. Рекло би се модеран, али и старомодан. Програм је водила цела гарнитура новинара програма 202 Радио Београда. Имали смо шездесет преноса уживо. Усталом, код нас су долазили Ајк и Тина Тарнер, Елтон Џон, Ерик Клептон, Питер Грин, Џон Мек Лафин, Јан Андерсон, Аља Пугачова, Демис Русос, Пако де Лусија... Иако сам био отац те идеје, отишао сам у Швајцарску. На кратко, па натраг у Београд, на Саву, да са Пером Дубочанином испловим на „Дијалог“, првој пловећој кафани код нас.

Крајем осамдесетих је дошао у „Радмиловац“.

– Хотел затворен, фирма у стечају. Деловало је као суманута одлука, али закупили смо га, затим реновирали, да бисмо га на крају откупили. Било је то 9. октобра 1989.

Инвестиција у будућност

Хотел „Радмиловац“ је изграђен 1973. године. До краја деценије је радио изванредно, невоље су почеле касније.

– Мало је оних који знају да су и хотел и имање на коме се налази, добили име по великим доброторима Радмили и Милану Вучићевићу из Београда. Радмила и Милан – Радмиловац. Они су 34 хектара земље на којој су имали летњиковца 1937. поклонили пољопривредној школи. То је доцније баштинно Пољопривредни факултет и ту направио огледно добро. Они су били и ктитори храма Светог Архангела Гаврила преко пута стадиона ЈНА, али,

Пред иконом са Хиландара

Прослава Божића

нажалост, не знам њихову потоњу судбину. Ех, да нам је данас таквих!

Могло би се рећи да је почео у невреме. Јер, све што се тада догађало код наших суседа одражавало се и код нас; било је и оних који су слутили шта нам се спрема, али још смо живели врло безбрижно, уљњани у својој апсолутној премоћи у односу на комшилук, и у зачетке либерализма који је, само коју годину касније злоупотребљен на ползу „политичке елите“.

– Напустили смо стан код „Метропола“ и доселили се овамо: не може другачије ако се мисли озбиљно. „Радмиловац“ је постао породична фирма, улог не само у нашу, већ и у будућност наше деце! Било је тешко, али имали смо добре госте. За њих смо се изборили изванредним избором и квалитетом хране и нивоом услуга који је неприкосновено доминирао Београдом. Увели смо нову организацију и нова просторна решења. Имали смо само тридесет постеља, данас их је упола више и највишег стандарда. Најбоља илустрација квалитета је било то што су нам за време недаћа и рата долазили сви... осим Веслија Кларка који је слао своје одозго, и наших који су долазили одоздо.

Узбилио се, можда у бризи да је претерао са шалом.

– Код нас је за време рата долазио и чувени професор Мате, највећи светски стручњак за хочкинсов синдром. Боравио је у Србији и оперисао бесплатно по аманету свог оца који је с нама пробијао солунски фронт; а долазио је овамо јер се заљубио у нашу кухињу. И Милован Бојић је доводио Дентона Кулија, великог кардиохирурга и још већег љубитеља ајвара. Џери Вест, најбољи бели играч у НБА лиги свих времена, био је заљубљен у овај део света. Долазио је често с Дивцем пре него што га је одвео преко...

Док смо разгледали на зиду извешане фотографије великана који су минули „Радмиловцем“ уз смех је причао како је супругу Наду убедио да старијој ћерки Марији допусти да студира политичке науке да би, наводно, осигурао „своје државнич-

Село Равни

ке амбиције“. Она је данас директор маркетинга и шеф рецепције, али је зато млађа Хелена дипломирала хотелијерство управо у чувеној лозанској школи.

Вино за сећање

Искидао се од смеха што сам збунио љубазног келнера који је, на питање шта има од домаћих ракија, почео наизуст да нам де-

кламује: шљива, рузмарин, клека, јабука, кајсија, дуња, крушка, лоза, дрењина... Завртело ми се у глави од толиког обиља, па сам га прекинуо речима да бих најрадије да их пробам тим редом да се није испречила она с рузмарином, а тај мирис не подносим од своје треће свадбе.

– Него, која вина имате – питао сам колико да га утешим.

Павловићи испред куће у селу

Великани села Равни

– Лако је за мене, али жао ми је што нико не спомиње да су из мог села и двојица генерала, начелника Генералштаба – пренуо се Петар. – А реч је о Драгољубу Ојданићу и Љубиши Диковићу! Што би народ рекао – нит мањег села, нит већих војника.

А тек заборављени прота Милан Смиљанић, учесник оба Балканска и Великог рата, првоборац у последњем Народноослободилачком од 1941...

– Протојереј Милан је свим малишанима из села био као други отац.

– До пре десетак година имали смо наша – одговорио је Петар уместо збуњеног момка. – Баш наша. Ми смо сигурно једини хотелијери у Србији, а међу реткима у свету који су имали своја вина. Са госин Савом, оцем нашег амбасадора у САД Марка Ђурића, иначе врхунским етнологом, производили смо пет врста вина с нашим етикетом. Личила су на врхунска меди-теранска вина: хвалили их и гости, и стручне комисије. Ономад смо на Новосадском сајму с њима освојили „Гран при“, а у Лесковцу обрали „Златни грозд“. Та вина су нешто најбоље што је Србија тада могла да понуди.

Времена су се променила. – Тачно је да је конкуренција огромна и да народ никада није имао мање пара за кафану него данас, а на све то, снашла нас је и ова пандемија, али је чињеница да смо, бар кад је реч о ресторатерству досегли сам светски врх. Обишао сам многе метрополе, али ово нигде нисам пронашао. С друге стране, конкуренција је таква да сви гледају да им избор и квалитет хране и пића буду врхунски, а услуга беспрекорна. Све се доводи до савршенства. Ко је путовао по свету, зна о чему причам.

Како он излази на крај са конкуренцијом? Јер, „Радмиловац“ је на Смедеревском друму и до неге се не може скокнути већ једино доптовати!

Уместо одговора потурио ми је под нос луксузно штампани јеловник за 31. децембар 2000. године уз (ипак прерано) најављен дочек. На корицама је писало: “1.000 јела за 2001.“ А тако је, ево, већ две деценије.

На питање да ли је икада размишљао о томе да и на родном Златибору запати нешто слично, замислио се, насмејао се сетно, и уздахнуо.

– У селу још живе два моја синовца и не баве се угостителством, али зато Миланов син Светозар, који је име добио по прадеди, ради као кувар у новом златиборском хотелу „Букет“. Радо бих да поверујем да је реч о оној народној изреци о – иверу и клади.

М. Симић

ПОДСЕТНИК ЗАБОРАВНИМА:
8. МАРТ ЈЕ МУШКИ ПРАЗНИК

Редовна годишња распродаја цвећа

Сваке године требало би подсетити да се 8. март обележава као Међународни празника жена а не грешних мушкараца

У свакој српској варошици може се опазити сличан приказ какав се већ деценијама понављала и код нас, на Златибору. Исплијена бакица је самовала у сенци надомак пијаци и честила заборавне мушкараце за 8. март. Јер, била је продавачица цвећа и из плетене корпе изгледним муштеријама нудила нежне бу-

Нико је никад није виђао ни пре, нити после јединог женског празника. Можда зато што је потражња за цвећем у преостала 364 дана јењавала и била знатно мања? Никаква! А, нестала је неопозиво оне године када су је ономад на београдском Тргу републике одменили демонстранти, има томе више од три деценије. Заиста, шта је с њом, и зашто је судбину заборавних мушкараца

обележава се како би остале потсетио да су жене, сем што су лепше а често и мудрије, још и равноправне с мушкарцима.

Неко ће приметити да демократија по дефиницији одбацује било какву неједнакост, па и родну, али узалуд. Јер женама су, ма шта ко мислио, и даље ускраћена многа права. Добро, можда не формално, већ у главама моћних, а нарочито јачих.

козване родне коректности многи називи професија добили су женски род, али никоме није засметало то што звање проститутке нема мушко обличе. Неправда у језику открива се и у томе што се израз домаћин користи да означи стање духа, а реч домаћица да ослика социјални статус.

Не постоји сигурна мушка кућа сем ако се при том не мисли на кафану.

кете љубичица или висибоба. Толико су били мали да би стали на длан, у џеп, или актен-ташну, али и коштали су мање од дневних новина. Тај несклад цене и прилике био је мање чудан од правила које је устројила: наиме, код ње се могла купити тек једна везица цвећа, али би јој, свеједно, муштерије корпу испразниле већ до девет.

предала у руке цвећарима дерикожама? Јер верује се да се без цвећа у тај дан не може, што није баш сасвим тачно.

Међународни дан жена није смишљен како би се мушкарцима пружио прилика да се ваде и да с букетима цвећа купују опроштај за своје претходне грехе. Ако је тако, не би га требало ни славити. Осми дан марта

Мушкарцима је и данас лакше да замисле жену као плаћеног убицу него као руководиоца компаније, жена-пилот је новинска вест, као и када је за командама брода или локомотиве. Медицинске сестре немају браћу него техничаре, а за славном Оријаном Фалачи се дуго шапутало да је мушкарача „у најбољем смислу те речи“. У новом речнику та-

И, на све то, мушкарци су установили да бављење политиком женама – одузима женственост!

Има још, али зна се, а док се то не промени, цаба нам осмомартовски букети! Да засејемо поља цвећем уместо житом, не би га било довољно.

Па, срећна вам још једна редовна годишња распродаја цвећа!

М. Симић

Пре петнаестак година, чудним стицајем околности затекао сам се на кварнерском острву Лошињу, а тамошњи пријатељи су ме, као некад, водали по конобама и наливали истарском малвазијом да лакше дозовемо успомене. Не зна се коме је пало на памет, и зашто, да у обилазак отока удене одлазак у Миомирисни оточки врт, за који нисам имао појма шта је? Али, испоставиће се да је био вредан сваке пажње!

Госпођа Сандра Николић (у посетици пише Nicolich, ваљда сам добро транскрибовао?!), некада истарски туристички водич, одлучила је неколико година раније да се коначно скраси на једном месту. Бежећи од доколице, на периферији Малог Лошиња преуредила је једну запуштену ливаду на којој је углавном ницало камење, па на њој посадила све врсте лековитог, зачинског и ароматичног биља које је успевало на острву, а до тада је запатила нешто више од деведесет врста!

Кућа породице Nicolich налази се крај врта, па кад кува, а дође време да се зачини јело, домаћица убере шта јој је потребно „крз прозор“.

Почастила ме је благим ликером од мирте, а онда смо се она и ја дуго препирали око зачинских својстава лаванде: Сандра ме је убеђивала да се користи само за сладолед, ја сам јој издекламовао бар пет рецепата за нека кувана јела у којима је ова медитеранска биљка незамењив додаток ароми, спомињала је козметику, а могао сам да јој опишем многе безалкохолне и алкохолне коктеле, мада нисам хтео и с тим да је мучим. Сложили смо се само око мољаца.

– Слабо ми свраћају туристи – признала је. – Једино Јапанци, њих не успевам да истерам одавде. Али, долазе нам и деца: не знам шта их толико привлачи овамо?

Опијен миомирисом врта саслушао сам Сандрину највећу и добро чувану тајну, да од ароматичног, зачинског и лековитог биља може, ипак, пристојно да се живи!

Човек жбун

Али, највеће изненађење било је њено „признање“ да јој се замисао о гајењу корисног и важног велебиља родила после једне посете – Златибору! Догодило се то у време када је неке распекмежене а „солвентне“ туристе из Италије водала по некад заједничкој земљи с циљем да им представи бисере Југославије, а на том путовању Златна планина је била незаобилазна.

Рајски вртови

– Шетали су, гледали, уживали и уздисали над том неспорном лепотом, али на њих је најјачи утисак оставила пијаца – рекла је Сандра. – Накуповали су пршута и кајмака као да их ишчекује вишемесечна опсада, ракију с клеком и плетене џемпере из Сирогојна и да не спомињем, али најјачи утисак на њих оставио је неки човек који је ћутке шеткао око носећи на леђима – жбун! Застао би крај неког, одломио би му границу-две, па наставио даље. Доцније сам се распитала и сазнала да је то лековито и зачинско биље које продаје, а понекад поклања оном ко зна о чему је реч, или бар покаже интересовање за тај његов чудан нарамак?! Шапутало се да је некакав пустињак, али мени је деловао као врло пристојан и срдчан човек. Шта ли је с њим?

Када је у крви окончано југословенско заједништво, испоставило се да су преживеле многе везе – од пријатељских и сентименталних, до пословних. А Сандру је, на све то, тресла грозница радозналости, па је поново скокнула до Златибора... овог пута с „путовницом“

– И одмах сам кренула на пијацу у потрази за оним чудним човеком – уздахнула је. – Нажалост, нисам га пронашла, а чула сам да се звао Боровоје Шишовић и да су му Златиборци, као и ја, наденули „шпицнаме“ Човек жбун, или Покретни жбун. Дошла сам и догодине, али опет узалуд. Ко зна, можда бих постала и најредовнији посетилац Златибора да ми до главе није допрла ова фантастична замисао да људима пружим могућност да својеручно уберу зачинско и лековито биље на ливади, а без кесица, кутијица и неизоставних „адитива“.

Ко пре девојци

Позвала ме је телефоном догодине и замолила да се распитам да ли је Боровоје Шишовић узгајао, или само брало самоникло биље из оног „леђног жбуна“. Па ако га узгаја, да ту идеју заштити у Агенцији за патенте или бар „тамо где треба“, а њој да опрости што је „позајмила“ ту његову генијалну замисао.

Често долазим на Златну планину, али до пијаце на Краљевим водана не стижем, увек имам нека преча посла, па не знам шта је с Боровојем, да ли је патентирао идеју и да ли би опростио Сандри. За прво не верујем, а за ово друго сам сигуран. Пишем ово да их похвалим, а њихову идеју препоручим младим и предузимљивим људима којих има на Златибору и по целој Србији онолико... ако се већ неко тога није досетио? Па да нам туризам процвета и замирише са сличним рајским вртovima. **Л. М.**

У СУСРЕТ ВАСКРШЊЕМ ПОСТУ

Жеља и морање

Најважнија „ставка“ сваког поста је уздржавање од злих примисли, на шта је често подсећао блаженопочивши Патријарх српски господин Павле

У понедељак, 7. марта, почиње велики Васкршњи пост, најдужи у православној календару. Неко ће се уздржавати од мрсних јела свих седам недеља, неко само од Великог четвртка до Васкрса, а једино калуђери о томе не брину превише јер су они на посту увек, од како се замонаше, до Теозиса, до сједињења с Творцем. Само, најважнија „ставка“ сваког поста је уздржавање од злих примисли, на шта је често подсећао блаженопочивши Патријарх српски господин Павле. Зато ево занимљиве приче која ће неким бити леп наук.

Љубав, а не дрил

Слушао сам неког свештеника како распреда о посту. Због оног што је тада рекао требало би га вратити у богословску школу, да још мало утврди градиво. Јер, причао је строгим гласом да је пост обавеза сваког искреног хришћанина, а да је све што је друкчије равно јереси! Није пропустио да за пример спомене Христово гладовање у Синајској пустињи, Светосавски типик, нашу православну традицију...

Неће бити. Да је у праву, многе би одавно спржио оправдани гнев Онога Горе! Тешко је поверовати и да су канони Српске православне цркве све строжи, ни да се у послу придобијања душа верника све више ослања на претње, а све мање на љубав.

Тешко је замислити и да је пост морање за дечицу, труднице, старије и болесне, за путнике који не знају ни када ће, ни шта ће, нити да ли ће уопште јести. А зна се да Црква није ни сурова и бездушна, да та својства припадају једино људима. Уосталом, оне који нису калуђери а истрају у посту

до краја, због таквог подвига и народ и црква називају – подвижницима.

Пре ће бити да попови вребају начин како да „скрате узде“ пастви, па јој намећу најтежа, монашка правила, а с тим иду толико далеко да се неки прекрсте чак и кад у аутобусу мину крај цркве.

С друге стране, намернику који је једном ноћи у манастиру Свете Тројице, на Јелици, за вечеру су изнели печену рибу и

Прочитао сам беседу коју сам написао пази да не доживам уље на ватру, да им не стајем на мuku ни с ове, нити с оне стране, и пожњео аплауз. Лако је било тада понети титулу „госта из Србије“.

После су нам у Бенковачкој винарији приредили вечеру. За дугом трпезом од јела је било само јагњетине с ражња, хлеба и младога лука, а од пића једино вина. А што је најгоре, воде није било ни за лек, ни за беванду

Мој имењак је био побожан човек, ни мање ни више него његове комшије. Али, уздржавао се од јела само на Велики петак; то је научио, рече, од ћаће и матере, а за остале постове није ни чуо да постоје. Врло пажљиво је саслушао оно што сам ја знао о тој православној традицији, размислио мало, па поскочио, зграбио ме за руку и одвукао својој кући замраченим улицама (минирали им сусједи и далековод).

Два Божића

Разбудило је све своје укућане, па је Анка, Милошева предобра супруга, испекла за госта скупу на граделама. Није било свежег хлеба, те је она нашла бајатог, исекла га на кришке и испржила на маслиновом уљу којем је додала и изгњечен чен-два белог лука (доцније сам у неком престоничком „фенси“ ресторану јео нешто слично, али су то називали „брускетима“ и наплаћивали папрено).

Разговор нас је одвео дубоко у ноћ, причали смо о животу највише, да би ми на крају поверили да се у њиховој кући славе – оба Божића! Била је то немушта порука да нису исте вере!

Пустили су ме да одем у хотел на ноћење тек када сам обехао да ћу им сутра доћи на ручак: спремиће за мене опет неку рибу, наћи ће се и у ратној оскудици. Тако је и било.

Кад је дошло време за повратак, растали смо се као род најрођенији. Не знам шта је доцније било с тим добрим људима: остала је нада се да су живи, здрави и скупа), али сигуран сам да су они, такви какви су, били најискренији хришћани, макар се никад и не придржавали канонског поста.

А онај поп с почетка приче, нека доучи градиво. Ваљаће му.

М. Вујовић

бокалче црвеног вина, а млади искушеник му је без трунке прекора, чак и извињавајући се, рекао: „Ми постимо, а ви се само послужите.“

Зато је погрешна подела на искрене и остале хришћане, готово када је реч о посту.

Пре готово три деценије, априла 1993. године, позвао ме је пријатељ Никола Бркановић, тужни избеглица из Осјека, сада сомборски сликар, да му отворим важну изложбу у Бенковцу, у Јанковића кули. Рат и дуг пут, а тешка обавеза... али, наравно да сам пристао! Ту своју колекцију слика назвао је „Крик“ пошто је више патњама људи тог краја и целе Далматинске загоре него ли називом оне славне Мункове слике.

(минирали им сусједи водовод). Беше то седмицу уочи Васкрса.

Крај мене је седео неки мој имењак, прстодушан и добар човек. Као и ја, славио је Светог Николу, али бисмо се зближили и без тога. У један мах, примети тај мој Милош да једем само хлеб и лук, па да се покаже као добар домаћин, што је без икакве сумње и био, навалио да ме нутка јагњетином. Захвалио сам му и објаснио да је пост, те да не једем мрсно. Погледао ме је зачуђено, па почео виљушком да пребира по оном овалу с јагњетином, да би, часак касније, одатле ишчепркао комад кртине и спустио га у тањир преда мном.

– Ево, наједи ми се брате Милоше, нема ту ни трунке масти – рече ми смешећи се невино.

УДРУЖЕЊЕ ПЧЕЛАРА „ЗЛАТИБОР“ ЧАЈЕТИНА ОДРЖАЛО ГОДИШЊУ СКУПШТИНУ

Добар савет пара вреди

Поред актуелних тема из ове области, присутни су могли да чују и о болестима пчела, прихрани, исплативости бављења пчеларством...

За пчеларе су 2020. и 2021. година биле по много чему другачије и теже за пчеларење па се Удружење пчелара „Златибор“ потрудило да члановима и заинтересованима за пчеларство понуде савете у виду предавања на актуелне теме из ове важне области, као што су болест пчела, прихрана, исплативости бављења пчеларством и друге.

– У прошлој години болест код пчела појавила се код једног нашег пчелара у Рожанству који је члан Удружења. Што се тиче Удружења, ми смо обавестили све пчеларе који се налазе у близини тог пчелињака да обрате пажњу на своје кошнице и да се обрате ветеринарској инспекцији уколико приметите нешто сумњиво. Предавач Душан Мирић из Белановице, професионални пчелар, одржао је предавање о прихрани пчела у пролећном развоју”, рекао је Владан Шкодрић, председник УП „Златибор“ Чајетина.

Ово удружење одлично сарађује и са околним удружењима те су овој скупштини присуствовали и представници пчелара из Ужица, Ариља, Нове Вароши, Јагодине..., који су о сарадњи са Чајетинцима имали најповољније утиске, о чему сведочи и дугогодишња сарадња.

– Ми имамо удружења која се друже и размењују информације, размењују знања и искуства у овим условима брдско-планин-

Владан Шкодрић, председник УП „Златибор“ Чајетина

Заслужена диплома за Маја Јаворац

ског пчеларења – рекао је Предраг Томашевић, из Удружења пчелара „Златарка“, Нова Варош. – А желим да се похвалим изузетном сарадњом. Најбољи мед је, морам да га рекламирам, са Златара и Златибора, тај мед је са више биљака које су пчеле обрадиле, и због тога

је веома квалитетан и цењен на тржишту целе Србије, али и других земаља

– Бавим се пчеларством готово пола века, а поседовао сам око 350 кошница – рекао је Момчило Матић, члан јагодинског УП „Помо-равље“. – Пчеларим стационарно

двдесет километара од Јагодине, на планини Јухор. Не селим пчеле. Код нас преовлада багрем, а тек једним делом ливада, али имамо и шумски медљиковац, како га ми зовемо, или црни мед.

Поред усвајања Финансијског извештаја за 2020. и 2021. на Скупштини је усвојен и План рада за 2022. годину а уручене су захвалнице и дипломе радним организацијама, појединцима и члановима Удружења који су дали допринос не само раду чајетинског удружења, већ и унапређењу пчеларства. Тако су Златне значке добили Ацо Пантелић и Милорад Кнежевић, а дипломе Богољуб Рајковић и Маја Јаворац која каже да се бави пчеларством од малих ногу и да је љубав према пчелама развила уз свога деду.

– Када уђем у пчелињак, постајем мирна и опуштена. Пчелињи звук и мирис доприносе стабилности, миру и добром расположењу – рекла је Маја Јаворац. – Такође код пчеларења је лепо и дружење, сајмови, путовање по целој Србији и упознавање нових људи. А најважније је, у ствари, да пчела опстане и да она живи, а меда ће увек бити.

Председник Удружења пчелара „Златибор“ захвалио је на свесрдној и континуираној помоћи општине Чајетина, од које су чланови Удружења ове године добили опрему за пчеларење у виду заштитног шешира и димилица за пчеле.

ЗЛАТИБОРСКА БЛИСКА ВЕЗА СА КУЛТУРОМ

„Прва реприза“ после шест година

Зоран Цвијановић

Представа „Прах“ рађена према драми Ђерђа Шпира, једног од најпознатијих савремених мађарских писаца, одиграна је 21. фебруара у Дому културе у организацији Културног центра Чајетина. Овације за извођење ове дуодраме заслужено су добили глумци Наташа Нинковић и Зоран Цвијановић који су публику безброј пута насмејали, али и замислили и помало растужили, све у складу са улогама и – животом. Ово је други пут да је представа играна у овој општини; први пут је приказана 2016. године у Сирогојну.

– Хвала вам много и што сте ме подсетили на Сирогојно, и честитам вам на начину на који сте уредили ову салу – изјавио је Зоран Цвијановић. – То показује начин на који сте везани за овакве ствари, тачније за културу. Ово вечерас је било дирљиво, дивно... Као да смо играли за родбину, а не за публику. Оно што је у овој представи најзанимљивије

и што јесте дирљиво, то је што наша публика има прилику да види да њене животне муке у ствари деле и неки други народи који су прошли кроз историју као и ми. Чини ми се да то на неки начин доноси људима олакшање, да их растерети, ослободи од наметнуте кривице што можда не живимо боље него што бисмо могли.

Представа говори о средовековном брачном пару који живи скромно све до тренутка када супруг добија премију на лоту. Уместо среће због добитка, супружници осећају нарастајући страх пред животним искуством које доноси богатство.

Наташа Нинковић објашњава:

– Све је у животу у тајмингу. Као што би мој лик рекао: после свега, да будем богата – не иде. Јер она то не уме. У тренутку кад би требало да буде срећна, она је параноична шта ће се с њима десити, шта ће им ко урадити?! Тако некако постепено иде то руинарање тебе као личности, или сопственог живота...

Након много смеха, надања и неизвесности, крај представе оставља нас упитанима – зар и на срећу човек мора бити научен, и колика је њена цена? Осим играња ове представе коју су видели многи широм света, и Наташа и Зоран су ангажовани у мноштву других улога у филмовима и серијама.

Поново ћемо их заједно видети у серији „Бунар“ чије се емитавање очекује ускоро, а Наташа Нинковић тренутно снима филм „Пукотина у леду“, наставак серије „Сложна браћа“, а очекује је и наставак серије „Калкански кругови“.

Наташа Нинковић

УМЕТНОСТ НА ГОСТОВАЊУ

Два сликара
– безброј прича

У Културном центру на Златибору од 1. и од 17. фебруара отворене су две изложбе врских ужичких уметника, академских сликара Душана Старчевића и Драгољуба Каплановића Каплана. Приредили су их Библиотека „Љубиша Р. Ђењић“, Галерија Културног центра и Туристичка организација Златибор.

Око двадесет година се Душан Старчевић, академски сликар из Ужица, бави акварелом као својеврсним изазовом равном оном који га веже за воду и опчињеност њеним својствима, њеном насушношћу. Не чуди онда што је и назив једног циклуса, изложбе, али и књиге „Пут у светлост“, којим уметник обједињује обе своје страсти.

Слика на води

– Акварел је најсензибилнија техника и он ме зато и даље привлачи – рекао је Старчевић. – Јер даје велике могућности. Јесте захтевна, али када се прође период да је савладамо, прихватимо и да она нас прихвати, онда нема проблема, онда идемо на тај пут ка светлости, пут ка уметности.

Слике овог уметника живе сопственим животом, имају јединствен израз и допуштају оку посматрача да види и оно што сликар није насликао, а то и јесте изазов пред коју нас права уметност и ставља.

– Све асоцијације стручњака и публике су дозвољене и што више има тих асоцијација то је похвала већа, и сведочанство да је то успешан рад – рекао је сликар.

О стваралаштву овог уметника у предговору каталога „Пут у светлост“ Александар Димитријевић је написао:

„У времену када је све постало медијско и дигитално, и када сликање четкицом и бојом опстаје само као некакав експец на маргини, Старчевић успева да

нас врати коренима, сликарству какво је некада било, препуномо емоција, енергије и снаге.”

Микеланђелови сонети

Од 17. фебруара Нова изложба под називом „Забелешке пролазника“ привукла је велику пажњу публике. Реч је о циклусу графика Драгољуба Каплановића Каплана. О његовим сликама је на изложби говорила Катарина До-

ганђић Мићуновић, историчарка уметности, која овог ужичког сликара и његов рад прати скоро од самих почетака.

– Уметник је сам назвао тај циклус „Забелешке пролазника“ а то је, заправо, збир бројних прича о томе како сваки јунак ових слика, а они су заиста прави јунаци у својој непоколебивој доследности, тражи пут свог спасења – рекла је окупљенима. – Каплан се

показао, наравно, као сликар с толико година рада и искуства који је изванредно технички савладао свој сликарски, уметнички посао, и као уметник чија је духовна порука веома снажна.

На отварању изложбе уметник је публику даривао и стиховима из Микеланђелових сонета који су га, како је рекао, пратили кроз студије сликарства, а онда и кроз живот.

ПРЕДСТАВА КОЈА ЈЕ ОДУШЕВИЛА И ПУБЛИКУ И ГЛУМЦЕ

Бајка о моралу и поштовању

У Дому културе у Чајетини је на Дан заљубљених изведена представа „Љубав до гроба“, коју је по тексту Миодрага Илића режирао Владимир Лазивић. Улоге су тумачили Миленко Павлов, Снежана Савић и млада глумица Милица Петровић

У Дому Културе је 14. фебруара пред чајетинском публиком изведена представа „Љубав до гроба“, а у организацији Културног центра Чајетина. Представа има три актера, а то су старији брачни пар и млада комшиница. Та мелодрама, са елементима комедије, а помало и трагедије потпуно осликава данашње друштво. Представа кроз три лика приказује сукоб нових и старих генерација, а с њима и нових и забрављених вредности.

Заплет

– Текст је писао Мија Илић наш чувени драматург, некада управник Народног позоришта – рекла је глумица Снежана Савић. – Писан је у време бомбардовања, па данас мало архаично звучи јер не кореспондира са овим тренутком, али ми смо га прилагодили да буде универзал-

ан. То је прича о двоје старих уметника који су преваљали зенит и већ су у пензији па једва састављају крај с крајем, али кћерка им је отишла у Америку па они на сву муку брину и о њој. У њихов живот улази комшиница која је врло упорна у настојању да им отме стан, а то покушава правећи се фина и понудом да их негује под старе дане.

– Ја сам тумачила лик Магдалене Константиновић, девојке која не преза ниод чега и сналази се на све могуће начине, јер једини њен циљ да успе и да зарони у некакав свој златни живот – рекла је Милица Петровић. – Она представља слој друштва који израња из некаквих пацовских подрума и долази до врха, а тај њен пут се могао препознати у нашој представи.

– Потпуно савремена прича, сукоб две генерације, једне грађанске и моралне, саткане у

друштву у којем су се поштовали човек и животне норме – рекао је Миленко Павлов. – Насупрот томе је млада генерација одрасла уз ове, да не кажем какве телевизије... ја то не гледам.

Расплет

Да ли ће представа бити добро изведена и с колико надахнућа, зависи готово искључиво од публике – како и на који начин разуме тему и причу, а овдашња публика је била добра илустрација те тврдње и додатна мотивација глумцима. Зато не чуди што су Миленко Павлов, Снежана Савић и Милица Петровић искористили прилику да похвале Чајетинце коју су, по њиховим речима, били право откривење. Ево шта су рекли за Златиборпрес.

– Нама је јако важна публика, па је послушајемо, а њена реакција овде била је сјајна. Препод-

знаје се права позоришна публика, и ја им честитам.

– Пријатно сам изненађена како је публика прихватила и разумела текст, јер на сваком правом месту имала је и праве реакције: аплаузе, смех и забирност. Било је лепо играти пред њима, дали смо све од себе да у овим околностима због епидмиолошких мера аудиторијум буде задовољан.

– Стварно сам била одушевљена, а публика је прилично помогла да се представа развије у бољем светлу и смислу, Реакције су биле феноменалне.

Основни мотив представе је очување поштовања међу људима и морал који готово и да не постоји за нове генерације: „Док сам ја сањао будућност, многи су разграбили садашњост“, каже у једном тренутку Чубрило, јунак ове драме, стари сањар и акробата.

ПОНОВО ШИРОМ ОТВОРЕНА ВРАТА

Култура се поштује, воли и негује јер припада свима

Реновирање Дома културе у Чајетини је завршено а пројекцијом филма „Златни дечко“ је поново отворен за јавност. Претходни недостаци сада су исправљени. Реконструкција је урађена према пројекту „Студија К“ д.о.о. инжињеринг из Новог Сада, а финансирана средствима из буџета општине Чајетина

Да би биоскоп Дома културе радио по свим стандардима, преостало је да се набави дигитални пројектор. Иначе, у овом месецу публика је имала задовољство да погледа филм „Златни дечко“ и две одличне представе у извођењу познатих глумаца.

У понедељак, 14. фебруара, играна је представа „Љубав до гроба“ у којој ду глумили Миленко Павлов и Снежана Савић, а седмицу касније и представа „Прах“ са Наташом Нинковић и Зораном Цвијановићем.

– Ето, две врхунске представе у кратком времену, и настављамо даље при Дому културе – рекао је директор Никола Смиљанић. – Наставиће са радом и драмска и ликовна секција, а оформиће се и хор. Већ у мају одржаће се 30. фестивал „Деца међу нарцисима“ за који је средином месеца расписан литерарни конкурс на којем учешће могу узети ученици основних школа од првог до осмог разреда из Србије и иностранства, а теме су следеће:

”
За адаптацију и реновирање
Културног центра у Чајетини
у 2021. години општина
Чајетина је планирала у буџету
18.200.000,00 динара
”

- Па ићи ако сам дејше
- Прича са два леја
осмеха на крају
- Тражи се друј за иуру
- Осмех је значка сунца

- На пример - заљубљивање
- Убери ми звезду
- Свишћац у очима
- Док је дејше човек,
зна да лејши.

– Теме за овогодишњи литерарни конкурс одредио је и радове које ће прегледати кума овогодишњег фестивала Виолета Јовић, награђивани дечји писац из Ниша, оснивач и уметнички директор Медијана фестивала дечјег стваралаштва и стваралаштва за децу, аутор 30 књига за најмлађе. Конкурс траје до 22. априла, а Фестивал ће се одржати од 19. до 21. маја.

Дом културе, каже директор те установе, стоји вам на располагању.

Иначе, за адаптацију и реновирање Културног центра у Чајетини у 2021. години општина Чајетина је планирала у буџету 18.200.000,00 динара, а од те суме је преко КСЦ реализовано укупно 12.850.000,00 динара. Поред ових средстава, 820.000,00 динара је уложио и Филмски студио Београд за набавку аудио-визелне опреме.

Уз то, општина Чајетина је прошле године Културног центру пренела и 16.805.000,00 динара намењених набавци опреме потребне спортском делу установе.

ТРК „ЗЛАТИБОР“

Нова искуства, нови планови

Новитет у Туристичко рекреативном комплексу од августа прошле године је и ТРК „Спорт кафе“

У Туристичко рекреативном комплексу Златибор осим редовног посла око припрема екипа, ове зиме се ради и на реновирању целог једног спрата како би се освежила понуда, а недавно су представници боравили у Анталији где су стечена нова искуства на примеру тамошњих туристичких и спортских објеката

С обзиром да Анталија не ради летње припреме, можда можемо да очекујемо неке врхунске екипе у наредном периоду када се стекну услови за то што се тиче наших терена

Крајем новембра почело је реновирање смештајних јединица које би требало да се заврши до краја марта.

– Имаћемо петнаест нових смештајних јединица којима ћемо моћи да одговоримо захтевима сениорских екипа, као и иностраних са којима смо и раније имали контакт. Сада ћемо имати око 40 кревета на једном спрату где ће једна екипа моћи практично да буде карантински затворена, одвојена од трећег спрата, а имаће улаз у ресторан пансионског типа. Имаћемо све што је неопходно категоризацији хотела са четири звезде. То је почетак улагања у која смо ушли захваљујући општини Чајетина и локалној самоуправи – каже Никола Новаковић, директор ТРК Златибор чији су представници боравили у Анталији, у једном од познатијих европских туристичких центара који се за зимске месеце специјализовао за припреме спортских екипа, па током једне сезоне дочека преко 80 хиљада фудбалера.

Луксузни хотели и велики број спортских терена представљају ново искуство које би се могло применити и на Златибору.

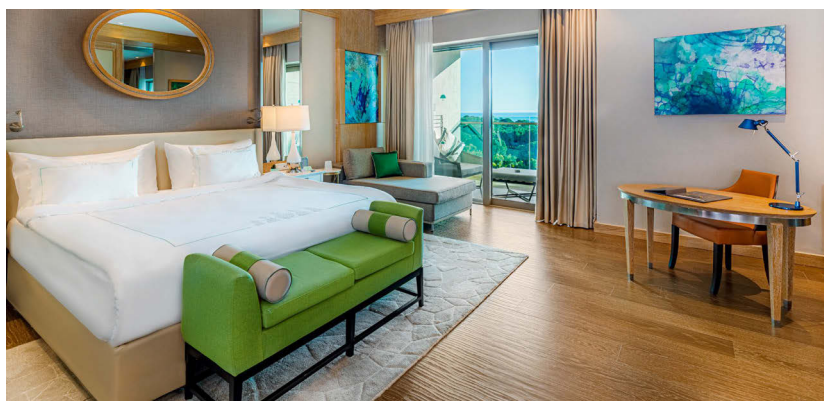
– Имали смо срећу и задовољство да захваљујући господину Емиру Диздаревићу, нашем пријатељу и сараднику са Златибора, обиђемо спортске центре и хотеле затвореног типа. Били смо на теренима

Луксузни хотели и велики број спортских терена у Анталији представљају ново искуство које би се могло применити и на Златибору

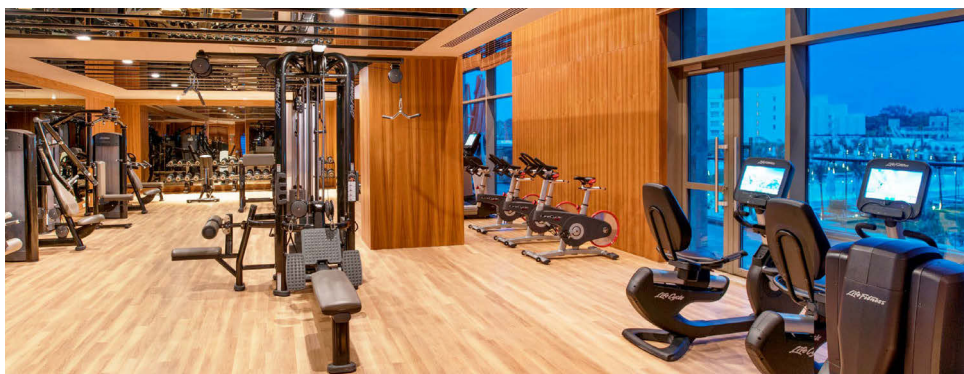

Домаћин Емир Диздаревић, власник агенције „Cool tours“ која се већ 20 година бави организацијом спортских припрема у Анталији

који имају такозвану хибридно подлогу која је најактуелнија, где су употпуњени тренинг центар, затворена дворана, голф терен... Били смо у хотелу од два милиона квадрата зелене површине, два голф терена са 18 рупа који се косе на седам дана. С обзиром да Анталија не ради летње припреме, можда можемо да очекујемо неке врхунске екипе у наредном периоду када се стекну услови за то што се тиче наших терена.

Новитет у Туристичко рекреативном комплексу од августа прошле године је и ТРК „Спорт кафе“, угоститељски објекат те-

матски украшен спортским ре-визитима.

- Превасходно је намењен гостима хотела, локалном становништву, али и туристима

који воле мир и овакав амбијент са најлепшим погледом на Златибору - каже Новаковић.

Иако зимска сезона траје краће у односу на летњу, у ТРК

„Златибор“ су и током ове зиме спровођене екипне припреме

јер су гости били боксерска презентација Србије, ФК „Бродарац“ и ФК ИМТ.

ИСПОВЕСТ БУДУЋЕ ШАМПИОНКЕ: ЕМИЛИЈА БУЋИЋ, СКИЈАШКИ КЛУБ „ЗЛАТИБОР“

Пут до врха посут снегом

– Када сам напунила 15 година и „ушла“ у биатлон, број путовања у различите земље, трке и припреме је почео знатно да расте. Прошла година је била врло бурна, ако гледамо усклађивање школских и тренажних обавеза. Целу зимску 2020/21. сезону сам размишљала како ћу постићи све преданом и надокнадити изгубљено у школи. Временом, навикла сам се на дуготрајне изостанке и успевала да без проблема пропратим градиво. Како су текла путовања и дани проведени тамо, научила сам да распоредим обавезе које имам везане за школу, тренинге, одмор и време са пријатељима. Кад год бих се вратила са пута, у школи бих одличним оценама вратила бих то што сам пуштена да одсуствујем.

С „већим“ и озбиљнијим тркама почела сам 2021. године, када сам се такмичила на Светском Јуниорском првенству у Обертилијаху (у Аустрији). Нисам се тада баш прославила резултатом, али сам стицала искуство.

Такмичила сам се на више Балкан Купова на којима сам имала добре резултате за пролаз ка већим тркама.

За време летњег распуста, у августу, била сам у Чешкој у месту

које се зове Нове Место на Мораве где сам учествовала на Светском Јуниорском првенству.

У периоду од 27. новембра до 18. децембра сам се припремала у кампу у Мартелу (Италија) који је трајао кратких 7 дана, уз прису-

ство олимпијске шампионке Лауре Далмар, од које сам доста тога присвојила. Преостале дане сам се тркала на Јуниор купу и имала задовољавајући резултат и у трчању, и у пуцању... За то време морала сам и да учим. Издвајала

сам време за школу и обављала све задато. Имала сам драгоцену помоћ пријатеља, који су ми слали белешке са часова.

Најскорије веће трке на којима сам била одржане су се на Покључи (Словенија) на Европском Јуниорском првенству, а резултати су из дана у дан били све бољи.

Од велике помоћи ми је био енглески језик, где год да сам отишла. Скоро сви говоре енглески и тако се споразумевају, па зато и они који га не знају науче га баш због ових и оваквих путовања.

Стичем велико искуство на такмичењима и упознајем нове људе, где год да одем. Имам доста пријатеља из различитих држава - из Казахстана, Бугарске, Турске, Русије, Мађарске...

Захваљујући великој подршци породице, пријатеља и школе испунила сам један од својих циљева, а то је да будем на првој позицији у генералном пласману Србије.

Последње трке за завршетак сезоне одржане су Јахорини (БиХ); Балкан куп ме је прославио с два узастопна трећа места у дисциплинама индивидуал и спринт. На трећој трци штафета, мој друг и ја смо као представници Србије заузели 4. место.

Стара нада – нова прилика

Фудбалери „Чајетине“ почели су с тренинзима пред пролећну сезону у Златиборској окружној лиги с новим тренером Здравком Ђајићем. Такмичење у Златиборској окружној лиги наставиће у другој половини марта.

На почетку зимских припрема „Чајетине“ ново лице је и тренер Здравко Ђајић, који је прву прозивку „прозивку“ обавио у скупу с клупским руководством. Искусан стручњак из Ужица је раније водио клубове „Златар“, „Јединство“ и „Златибор“, одакле познаје неколицину фудбалера „Чајетине“.

И играчи и навијачи то заслужују

– Препознали смо причу да бисмо могли да направимо важан помак и „појуримо“ ранг, с обзиром на услове које нуди ФК „Чајетина“ и број играча на списку – рекао је тренер Ђајић. – Не постоје разлози да се не укључимо у трку и пробамо да подигнемо све на виши ниво, чак и до зонског такмичења. Верујем да Чајетина то заслужује с обзиром на инфраструктуру и све што је прати, на број деце, јер имам искуство са школом фудбала. Трудићемо се да основ буде рад, и мислим да ћемо подстаћи и ове које

У борбу за зонски ранг „Чајетина“ улази с неколико појачања, а међу њима је и Јован Радовић, бивши члан ФАП-а, „Златибора“ и „Слободе“

су нас напустили да се врате, и да кроз рад дођемо до екипе која би била ослонац у зонском рангу такмичења. Радио сам пре две године у овом рангу, пратио сам ову сезону и знам да је квалитет пао, али и да се овде на Златибору задржао. Мислим да је основни разлог што „Чајетина“ не прави тај искорак изгубљена навика, јер када нема тренинга – нема ничега. Како доћи до резултата ако не радимо?

Само се тренинзима то може постићи, па ћемо дати све да из ове наше деце извучемо максимум.

У борбу за зонски ранг „Чајетина“ улази с неколико појачања, а међу њима је и Јован Радовић, бивши члан ФАП-а, „Златибора“ и „Слободе“.

– До сарадње је дошло захваљујући познанству са људима који воде клуб – рекао је Јован. – Поверили су ми своје планове и склопили смо се. Јер, одлике које ме издвајају од других су брзина и агре-

сивност. Сви су ме лепо прихватили, а познајем већину играча, и приватно, и кроз каријеру.

Глас искуства

На првом окупљању тим није био комплетан, а међу играчима који су јесенас остварили осам победа и по два ремија и пораза остао је и Бранко Милосављевић, један од најискуснијих у тиму.

– С обзиром да сам сарађивао са тренером Ђајићем пре петнаестак година, мислим да ће све бити сасвим коректно – верује Бранко. – На нама је да се спремимо, да се скупимо и изборимо за то прво место. Очекујем бољу полусезону него што је била прошла. Недостало нам је два-три бода па да будемо изнад осталих. Мали је био фонд играча, а тек картони и повреде... то нас је прилично омело.

Амбиција „Чајетине“ је да уђе у зонски ранг, а за то је потребно да буде међу прве четири екипе у својој групи Окружне лиге. Тек после доигравања с другопласираним у групи победник иде директно у виши ранг такмичења, а другопласирани – у бараж. И да подсетимо: чајетински тим је у петом рангу такмичења јесенас освојио 26 бодова, два мање од водеће „Лазарице“, али и уз утакмицу мање.

Трасирају пут до вишег ранга

Одбојкашице „Златибора“ победиле су екипу „Паноније“ са 3:0 у мечу 16. кола Прве Б лиге Србије у Чајетини

Домаћа екипа је оправдала улогу фаворита и дошла до 14. победе у сезони за наставак борбе за виши ранг.

Играчице Станка Брашанца су сигурно одиграле меч и победиле – по сетовима – 25:17, 25:19, 25:19. Ривалке из Бачке Паланке су пружале снажан отпор добром тимском игром доказавши да су технички незгодна екипа, али је „Златибор“ искористио пред-

ност у висини и снази и долазио до значајније разлике у прва два сета. Трећи сет отворен је серијом Златибора 9:1, али иако су гошће ухватиле прикључак, нису успеле да изборе додатни пети.

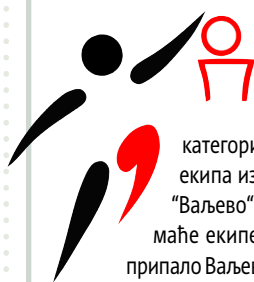
– „Панонија“ је веома перспективна екипа, али наш ниво игре је био бољи, што смо показали и на терену – рекла је

након меча коректорка Анђела Јовановић. – Подижемо интензитет тренинга за те важније утакмице које нам предстоје, морамо тада показати квалитет наше игре и да имамо више жеље од осталих.

Победе у овом колу постигли су и „Ваљево“ (против ТЕНТ-а од 3:1), „Врање“ („Дунав“ 3:2) и лидер „Лекосвац 98“ („Смеч“ 3:1). У наредном колу „Златибор“ гостује екипи „Гимназијалца“ у Краљеву, која је претпоследња у лиги са само три победе.

ТУРНИР ТРЕЋЕПОЗИВАЦА **Увек ваши кошаркаши**

Традиционални кошаркашки турнир ветерана одржан је претпоследњег викенда у Спортској дворани у Чајетини, а учествовало је осам екипа из Србије и окружења

Ветерани спортисти који и у годинама после активне играчке каријере веже љубав према кошарци и дружењу поново су се окупили у дворани у Чајетини. У категорији старијих од 40 година тријумфовала је екипа из Требиња која је у полуфиналу савладала "Ваљево" са 51:45, а у финалу је била боља од домаће екипе „Златибор Ере“ са 61:38. Треће место је припало Ваљевцима који су са 74:58 победили „Трстеник“.

Требињци су редовни у Чајетини, а истичу да је ове године владала најбоља спортска атмосфера.

– Увек ми је драго да дођем и доведем екипу на овај сретенски турнир – рекао је Петар Марић из екипе Требињаца. – Почастовани смо, ми смо један народ преко Дрине. За нас је велика ствар што одржавамо овакве везе по свим могућим питањима, а питање спорта је добра и лепа ствар. Волео бих да се дружимо још много година.

У категорији 50+ тријумфовала је екипа „Београда“, још једна која редовно учествује на турниру у Чајетини. У полуфиналу су прво победили „Златибор Ере“ са 62:31, а потом су у финалу савладали „Никшић“ са 82:54. Треће место припало је домаћинима који су с резултатом 59:32 победили „Нови Београд“. Победници турнира су иначе и светски прваци у ветеранској категорији преко 45 година, а ускоро их очекује и Европско првенство зашта је чајетински турнир био добра припрема. Из редова Београда је и најбољи играч турнира Драган Савић.

Публика у Чајетини је могла да ужива и у потезима играча који су оставили дубок траг у претходним деценијама у овој дворани, као што су Џамбић, Пантовић, Савичић, Ђуричић, Јајчанин, Калоперовић, Јевђић. Као тренер је обе домаће екипе водио организатор турнира Александар Павловић, легенда ужичке и чајетинске кошарке који је задовољан како је овогодишњи турнир протекао.

Осам екипа које су учествовале на чајетинском турниру наставиле су традицију окупљања у фебруару, а надају се и већој масовности турнира у бољим околностима за наредне године.

ШКОЛСКО ПРВЕНСТВО УЖЕ СРБИЈЕ У КАРАТЕУ

Обећавајући сјај медаља

Млади каратисти, ученици Основних школа „Димитрије Туцовић“ и „Миливоје Боровић“, као и Уметничке школе из Ужица, учествовали су 27. фебруара 2022. године на Школском првенству уже Србије.

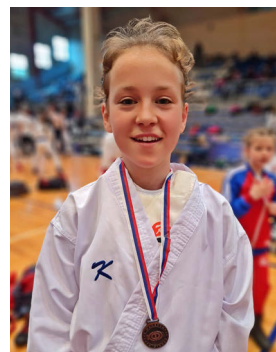
Сви учесници су чланови карате клуба „Рујно“ из Чајетине, а наступали су под стручним вођством тренера Слајане Вуловић.

Освајачи одличја били су Аница Радибратовић у категорији ката – за девојчице седмог и осмог разреда, која је освојила сребрну медаљу, и Јована Аћимовић у категорији борбе – за девојчице седмог и осмог разреда до 49 кг, која се окитила „бронзом“.

Иначе, ученици који су освојили медаље аутоматски су се пласирали и за Школско првенство Србије, које ће бити одржано већ 26. марта ове године.

Аница Радибратовић

Јована Аћимовић

Учесници првенства били су:

Војислав Аћимовић
Аница Радибратовић
Ања Милосављевић
Вук Милосављевић
Вања Мићић
Давид Јовашевић
Филип Јовашевић
Дарио Танасијевић
Ђорђе Брашанац
Емилија Брашанац
Дарко Лазаревић
Драган Ћировић
Јанко Гукић
Ленка Смиљанић

Софија Меловић
Јована Аћимовић
Милош Новаковић
Мања Радибратовић
Мирјана Станић
Неда Шкодрић
Никола Брашанац
Теодора Милић
Уна Стакић
Николина Тодоровић
Валентина Дуловић
Ђурђа Марић
Тања Костадиновић
Исидора Пајевић

Припреме које обећавају

Фудбалери "Златибора" почели су други део такмичења у Првој лиги Србије утакмицом на гостовању „Лозници“ 26. фебруара. Нажалост, претрпели су пораз резултатом 4:1

Чајетински фудбалери обавили су припреме на црногорском приморју, где су после боравка у Будви прешли у Игало на додатних седам дана, до недеље 20. фебруара.

Екипа коју води Жарко Јовановић је од дослања на приморје 1. фебруара одиграла четири утакмице без пораза. Са 1:0 је победила „Морнар“, против „Кома“ је одиграла нерешено 1:1, а „Сутјеска“ је савладана са 1:0 голом Уроша Милорадовића. У последњем мечу са

2:0 је савладан „Грбаљ“, голесу постигли Драгољуб Радоман и Лука Чумић. Чајетинци су на терен истрчали у саставу – Лучић, Спасојевић, Цветић, Милорадовић, Башић, Чумић, Милановић, Рмуш, Кувелић, Радосављевић, Радоман.

У претходним недељама чланови „Златибора“ постали су Филип Рајевац (29 година, нападач; бивши клуб „Лозница“), Душан Кувелић (29, офанзивни везиста; „Борац“), „Смедеро“, „Бачка“), Рашид Обуоби (27, бек;

„Вождовац“), Марко Јеремић (28, везиста, „Борац“, „Жарково“ и „Мачва“), Бранимир Спасојевић (24, леви бек, „Партизан“, „Чукарички“, „Борац“ и „Јагодина“), Данијел Петковић (20, десни бек; ТЕК „Слога“).

Да подсетимо, чајетински тим је након јесење полусезоне на 12. месту табеле са 25 бодова. После првог кола, у марту их очекују мечеви против „Рада“, „Инђије“ и „Мачве“ код куће, односно против „Јавора“, „Жаркова“ и „Графичара“ на страни.

Од зебње до славља

Футсалери „Златибора“ победили су екипу „Шљивићи“ резултатом 6:5 у 9. колу Регионалне лиге Запад на домаћем терену. Чајетински тим је одиграо меч у два чина, лошим првим полувременом и великим преокретом у другом.

Већ у четвртм минуту противник је повео голом Милоша Ресимића. И док се домаћи тим трудио да дође до боље игре, Ивањичани су убедљиво повели: Лепосавић, Ремовић и Бујошевић казнили су сваку грешку Чајетинаца, уз веома сигурне одбране свог голмана. Ипак, наду у преокрет вратио је гол Саше Филиповића пред крај полувремена за 1:4.

„Златибор“ је у другом делу на паркет изашао у потпуно другачијем расположењу, агресиван притисак је уродио плодом и за само три минута домаћи су изједначили са два гола Марка Костадиновића, и једним Луке Деспића. Ипак, поново је уследила грешка у одбрани, па су „Шљивићи“ поново повели са 5:4. Слично као и на прошлој утакмици, „Златибор“

је показао карактер у последњих 10 минута. Најпре је голман Немања Кутлешић изједначио после слободног ударца, да би само минут касније морао да напусти игру јер је искључен због одбране руком на средини терена у покушају да спречи гол. Његово место заузео је резервни играч Александар Петровић, а пред екипом су била тешка два минута са играчем мање. Са три играча у пољу, „Златибор“ је постигао гол захваљујући одличној одбрани и контранападу, а стрелац је по други пут био Филиповић, на асистенцију Деспића, а током последњих минута, екипа Ратка Несторовића је одбранила предност од једног гола.

После девет кола „Златибор“ остаје на првом месту са 22 бода, једним више од „Сјенице“ која је у овом колу са 7:0 победила „Рашку“, а управо тој екипи Чајетинци гостује у следећој рунди.

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ћира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Мирјана Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Данка Миловановић
Мирослав Јевремовић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

И пораз је добра школа

Чајетински тим је имао добар почетак утакмице, али је поустао пред квалитетом противника из АБА лиге. „Златибор“ се поново представио на великој сцени па се се окреће остварењу циљева у Кошаркашкој лиги Србије и АБА2 лиги, што је нагласио и тренер Страјин Недовић.

– Оно што смо планирали да извучемо из ове утакмице мислим да смо добрим делом и урадили. У овом скраћеном ростеру сам захтевао да у јачем интензитету подигнемо ниво офанзивне транзиције и поготово у првом полувремену то успели, и у том сегменту показали висок квалитет. Након тога, „Мега“ је, као квалитетнији тим и доминантнији противник, у другом полувремену показала добру игру и дошла до убедљиве и заслужене победе.

„Златибор“ је био ослабљен неиграњем Лакуинтона Роса и Лазара Јоксимовића, а најефикаснији у пораженом саставу био је Душан Кутлешић са 17 поена. Доцније је рекао да је „Мега“ показала квалитет, али и да долази из јачег ранга такмичења.

Пропуштене прилике

– Лепо смо отворили утакмицу, имали неке лаке позиције у нападу, а одбрамбене задатке смо добро извршавали. Касније смо правили неке грешке у серијама, дозвољавали противнику скокове и лаке шутеве па је двоцифрена разлика

била већ на полувремену. Други део је протекао у доминацији екипе „Мега“. Сигурно да нам је мотив више када се појавимо на оваквој утакмици, у такмичењу које је за нијансу заступљеније у кошаркашком аудиторијуму. Лепше је играти овакве утакмице са квалитетнијим тимовима и играчима.

Чајетинци су убацили само пет „тројки“, а изазов су били висинска и атлетска предност на свим позицијама, што је осетио и центар Димитрије Николић, који је сакупио осам поена.

– Њихов атлетизам долази до изражаја и у АБА лиги. То се посебно видело вечерас! Једноставно, АБА1

је лига са доста такта, док ми на то нисмо навикли у нашим лигама па смо се доста трошили у дуел игри што се видело у више наврата. Са овом утакмицом смо хтели да уочимо где смо у овом тренутку, што ће нам значити јер немамо превише таквих утакмица. Покушаћемо да пренесемо бар део енергије коју смо исказали и тако нећемо имати проблема у КЛС-у.

Похвале пораженом ривалу

Тренер „Мега“ Влада Јовановић честитао је екипи Златибора на свему што је пружила, а њих очекује полуфинале против „Црвене звезде“.

Након четвртфиналне утакмице Купа Радивоја Кораћа, Владе Јовановић, први човек стручног тима Београђана, дао је необичну али и очекивану изјаву. Како је забележила штампа, он је изјавио:

„Мислим да је битно за српску кошарку да постоје центри као што је Чајетина. Гајим велико поштовање према том тиму, годинама доста улажу у кошарку и имају запажену улогу у нашој лиги. Волео бих да буду стабилни АБА лигаши, а да ли АБА или АБА2, то зависи од њихових амбиција.“

– Чини ми се да је јако битно за српску кошарку да постоје центри као што је Чајетина. Гајим велико поштовање према том тиму: годинама доста улажу у кошарку и имају веома запажену улогу у нашој лиги. Волео бих да буду стабилни АБА лигаши, а да ли АБА или АБА2, то зависи од њиховог рада и амбиција.

По повратку са Купа, кошаркаши „Златибора“ победили су екипу „Тамиша“ са 90:81 у утакмици Кошаркашке лиге Србије на гостовању. Чајетинци су сјајно одиграли прво полувреме и направили довољну разлику да дођу до 10. узастопне победе у низу. Леп спортски доживљај била је и убедљива победа против „Слодеса“ 114:84 на домаћем терену, а пред почетак утак-

„
Кошаркаши „Златибора“ други пут у историји учествовали су у Купу Радивоја Кораћа, а из пораза од „Мега“ са 84:57 у четвртфиналу екипа може да извуче вредне поуке
“

мице председник КК „Златибор“ Рајко Пелверовић даровао је уметничку слику играчу „Слодеса“ Богдану Ризнићу, који је четири године играо за тим из Чајетине, а прошле сезоне био је чак и капитен.

Чајетински тим сада има 15 победа и пет пораза у КЛС-у, и три утакмице мање од водећих „Војводине“ и „Динама“ који су на скору 15/8. Следећи меч „Златибор“ је играо у суботу против „Новог Пазара“ у гостима и победио са 81:75, а у марту их очекује тежак рад због надокнаде одложених мечева, па ће играти против „Вршца“, „Здравља“, „Слободе“, „Младости“ и „Слоге“ за мање од 20 дана, а потом их очекује пети турнир АБА2 лиге у којој има учинак 5/5.